

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.12.7.
COM(2011) 843 végleges

2011/0411 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz
létrehozásáról**

{SEC(2011) 1475 végleges}
{SEC(2011) 1476 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A Partnerségi Eszközre irányuló ezen javaslat az iparosodott és egyéb, magas jövedelmű országokkal és területekkel folytatott együttműködés finanszírozási eszköze (ICI)¹ helyébe lép, amely 2007-ben lépett hatályba, és amely az Unió magasan fejlett országokkal folytatott együttműködésének főbb eszköze. Az ICI hatékony eszköztárnak bizonyult a 17 országgal (iparosodott országok és magas jövedelmű területek Észak-Amerikában, az Ázsia-Csendes óceáni térségben és a Perzsa-öböl térségében) folytatott együttműködés kibővítésének és elmélyítésének differenciált és megfelelő megközelítésében. Az ICI+ javaslat elfogadásával nemrég kiterjesztették a fejlődő országokra. Ugyanakkor mivel ez az eszköz 2013 végén lejár, új pénzügyi eszközre van szükség ahhoz, hogy ezen országokkal 2013 után is tovább folytatódjék az együttműködés.

Továbbá az ICI-rendelet hatályba lépését követően szemtanúi lehettünk különösen India, Kína és Brazília gazdaságának felemelkedésének, amely országok egyre jelentősebb szerepet játszanak a nemzetközi gazdaságban és kereskedelemben, a multilaterális fórumokon (ENSZ és a G20-csoport) és a globális kihívások kezelésében. Miközben a legfontosabb feladat változatlanul a fejlődés és a szegénységcsökkentés, ezek az országok fokozatosan maguk mögött hagyják a fejlődő országok státusát. Gazdaságának fellendülése érdekében az EU-nak stratégiai érdeke fűződik ahhoz, hogy ösztönözze ezen országok erőfeszítéseit az olyan globális kihívások megfelelő kezelésében, mint az éghajlatváltozás.

Az EU is széles körű megállapodásokat kötött legfontosabb partnerországaival és a feltörekvő országokkal a kétoldalú kérdések és globális ügyek kezelésére. Ezen eszközök (pl. a szerződések, nyilatkozatok, cselekvési tervek stb.) végrehajtásához külön e célra létrehozott pénzügyi eszköz szükséges, hogy az EU érdekeit világszerte hatékonyan tudja érvényesíteni, és ahol szükséges, globális kérdésekkel foglalkozhasson.

Ezenfelül az Oroszországgal fennálló kapcsolat fejlődése, a világgazdaság és gazdasági rendje számára új kihívásokat jelentő pénzügyi válság, az Unió és legfontosabb partnerországai közötti szorosabb kölcsönös függőség; a változó kereskedelmi rendszerek, a civil társadalom és az üzleti/kereskedelmi közösségek erősödő szerepe, amely mind Európában, mind a partnerországokban intenzívebb párbeszédet, integrációt és tapasztalatcserét követel meg. Egyre nagyobb szükség van a társadalmi kihívások (a globalizáció előnyeinek egyenlőtlen megoszlása, a gazdasági visszaesés fogyasztásra, jövedelmekre és munkahelyteremtésre gyakorolt súlyos hatása), valamint a környezeti és éghajlat-változási kihívások kezelésére. E tekintetben a feltörekvő gazdaságok növekvő szerepe, beleértve a déli országok egymás közötti kereskedelmének és együttműködésének kérdéseit, a fejlesztési segélyek, kereskedelmi eszközök, üzleti párbeszéd, infrastrukturális- és technológiai fejlesztés és a befektetés ötvözésének szükségessége az intelligens és inkluzív növekedés, a kereskedelmi integráció, a magánszektor fejlődése, a társadalmi kohézió, a reform- és modernizációs programok támogatása érdekében szükségessé tették egy új eszköz létrehozását.

¹ Az USA, Japán, Kanada, a Koreai Köztársaság, Ausztrália és Új-Zéland), egyes ázsiai iparosodott országok és területek, amelyek a ki vannak zárva a DAC kedvezményezett országok listájából (Szingapúr, Hongkong, Makaó, Tajvan és Brunei) valamint az Öböl-menti Együttműködési Tanács országai (Bahrein, Kuvait, Omán, Katar, Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emírségek) hasonlóképpen ki vannak zárva az ODA kedvezményezett DAC listájából

Az EU jelenleg nem rendelkezik olyan valódi eszközzel, amely lehetővé tenné az együttműködést az új feltörekvő gazdaságokkal az EU alapvető érdekét előmozdító kérdések terén és a közös globális kihívások (mint például az éghajlatváltozás vagy a fenntartható fejlődés előmozdítása minden szinten) tekintetében. Bár az ICI-t kiterjesztették a fejlődő országokra az ICI+ 2011. december 1-jei elfogadásával, hatálya korlátozott.

A javasolt Partnerségi Eszköz célja, hogy megszüntesse ezt a korlátot, amely akadályozza, hogy az EU nemzetközi téren a leghatékonyabb módon léphessen fel. Ez áthidalná a fent említett problémát és elsősorban azt tenné lehetővé az EU számára, hogy a globális szereplőkkel a fejlesztési együttműködésen túlmutató cselekvési programokat valósítson meg, és azt is lehetővé tenné, hogy szükség esetén bármely más partnerrel megvédje a fő uniós érdekeket. Megerősítheti a bilaterális fejlesztési segítyt maga mögött hagyó országokkal kialakítandó új partnerségeket is.

Ez különösen a következő konkrét célkitűzéseket foglalja magába:

- (a) az Európa 2020 stratégia nemzetközi dimenziójának megvalósítása az Unió bilaterális, regionális és interregionális együttműködési partnerségi stratégiáinak támogatásával, a szakpolitikai párbeszéd előmozdításával, az olyan globális kihívások közös megközelítésének és kezelésének kidolgozásával, mint az energiabiztonság, az éghajlatváltozás és a környezet;
- (b) a piacra jutás javítása az európai vállalkozások, elsősorban a kkv-k kereskedelmi, befektetési és üzleti lehetőségeinek javítása a gazdasági partnerség és az üzleti és szabályozási együttműködés révén;
- (c) az Unió és a világban betöltött szerepe széles körű megértésének és láthatóságának javítása a nyilvános diplomáciaán keresztül, oktatási/tudományos együttműködés és tájékoztatási tevékenység az uniós értékek és érdekek előmozdítása érdekében.

A **Partnerségi Eszköz** ezért előmozdítja és támogatja az Uniót és a közös érdekeket, az Európa 2020 stratégiát globális szintre emeli, hatékonyan és rugalmasan reagálva az Unió partnerországaival fenntartott együttműködésének célkitűzéseire a globális kihívások kezelésével. Globális hatókörrel fog rendelkezni, különös figyelmet fordítva a stratégiai partnerekre és a feltörekvő gazdaságokra. Nem lesz kötelező a kiadások hivatalos fejlesztési támogatásként (ODA) történő besorolása, ugyanakkor ezt a lehetőséget biztosítani kell, különösen a kereskedelemösztönző támogatás és a kereskedelmi vonatkozású segítségnyújtás tekintetében. A 2014–2020 közötti időszakra a keretösszeg 1131 millió EUR.

A Partnerségi Eszköz a külső tevékenység általános szerkezetének szerves részét képezi. A pénzügyi eszközök négy fő fejezetbe tartoznak: a szakpolitikán alapuló fejezet elsősorban a partnerországokkal minden szinten megvalósuló együttműködést célozza; a horizontális prioritásokat és értékeket érintő munkával kapcsolatos fejezetek: emberi jogok és demokrácia, humanitárius segítségnyújtás, és polgári védelem, valamint válságkezelés és megelőzés.

Az Európa 2020 stratégia egyik fő prioritása a növekedés helyreállítása, amely összhangban van Európa alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságot célzó jövőképevel, és a fenntartható fejlődés célkitűzéseivel. A menetrend felismeri, hogy a gyorsan fejlődő, feltörekvő gazdaságok, amelyek egyre szélesebb középosztállyal rendelkeznek, kritikus szerepet játszanak az európai áru- és szolgáltatásexport fenntartásában, amiben az EU komparatív előnnyel rendelkezik. Példaként Kína, India, Brazília, és az USA jövőbeni éghajlat-változási

politikájának (vagy annak hiányának) jelentős hatása lesz a jövőbeni versenyképességre, a K+F-re és az ezen régiók közötti tudományos együttműködésre, csakúgy, mint a nemzetközi kereskedelemre. A maximális összehangolás és együttműködés támogatása saját érdekünk. A Partnerségi Eszköznek hozzá kell járulnia a kereskedelempolitika támogatásához², elsősorban a stratégiai gazdasági partnerországok vonatkozásában. Az európai vállalkozások piacra jutásának támogatása kiegészíti a versenyképességi és kkv-program keretében finanszírozott cselekvéseket.

A jelen gazdasági válság idején a feltörekvő gazdaságok felelős partnerországgént egyre fontosabb szerepet játszanak az általános kihívások kezelésében. Az EU felismeri a feltörekvő gazdaságok fokozott felelősségvállalásának fontosságát a legkevésbé fejlett országok iránt. A kritikus kérdések, úgymint a szegénység csökkentése, a versenyképesség, a kereskedelem liberalizációja, a környezet, az éghajlatváltozás, az energiaügy, a fenntartható fejlődés, a tisztességes munka – beleértve a munkaügyi alapszabványokat és a szociális párbeszédet, – a digitális jártasság, és befogadás, a pandémiák, a kiberbiztonság, a terrorizmus és a szervezett bűnözés és a kalózkodás kérdése csak nemzetközi összefüggésben kezelhetők. A gyorsuló globalizáció hátterében elengedhetetlen, hogy Európában a fenntartható növekedés és munkahelyek biztosításának belső menetrendjét, és általában az Unió belső politikáit megfelelő külső pénzügyi támogatás segítse. A belső politika e külső dimenziójának nagyobb következetességet és koherenciát kell biztosítania az Unió külső tevékenységéhez, elkerülve a párhuzamos erőfeszítéseket és növelve a hatásokat.

Ezért a Partnerségi Eszköz elsőbbséget biztosít más külső uniós politikák, mint pl. a kereskedelem, valamint az uniós politikák olyan területeket érintő külső dimenziójának támogatásának, mint az éghajlat-változás, a környezet, az energia, a közlekedés, a foglalkoztatási politika, valamint az információs és kommunikációs technológiák. A Partnerségi Eszköz keretében az éghajlat-változási politika érvényesítése és az éghajlati célkitűzések különösen jelentősek az iparosodott és feltörekvő gazdaságokkal folytatott politikai párbeszéd előmozdítását célzó tevékenységek szempontjából.

Az erőforrás-hatékonyság kulcsfontosságú annak biztosításában, hogy a gazdasági növekedés a környezeti korlátok mellett fenntartható maradjon. Az EU erőforrás-hatékonysági stratégiát fogad el, amely az Európa 2020 stratégia egyik kiemelt kezdeményezése. Ez érinteni fogja az uniós normákat, de csak akkor lehet teljesen hatékony, ha minden jelentős gazdaság elfogadja a valóban erőforrás-hatékony gyakorlatokat. A feltörekvő gazdaságoknak lehetősége van arra, hogy átugorják azokat a fenntarthatatlan fogyasztási és termelési mintákat, amelyeket az iparosodás korában az Unió országai és más fejlett gazdaságok olyan gyakran követtek, és az Uniónak alapvető érdeke, hogy segítse őket ebben.

Ugyanakkor a feltörekvő gazdaságokban – elsősorban Indiában és Kínában – hatalmas tömegek élnek teljes szegénységben, és az egészséges ökoszisztémáktól – úgymint a tiszta víz és a megélhetésüket biztosító termékeny tengerek és erdők – függenek. Ugyanakkor Braziliában, Dél-Afrikában, Indiában és Kínában jelentős a biológiai sokféleség. Ezek a gazdaságok ugyancsak egyre jelentősebb szerepet játszanak az erőforrások kihasználásának alakítása terén a fejlődő világ más részein, elsősorban a szegényebb fejlődő országokban. Az ökoszisztémák védelme terén történő együttműködés és azok fenntartható kezelése az EU és partnerországainak közös érdeke.

² „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek – A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” COM(2010) 612 végleges, 2010.11.9.

Elengedhetetlen a legjelentősebb energiatermelőkkel és fogyasztókkal folytatott párbeszéd és gyakorlati együttműködés az EU energiabiztonságának védelmével kapcsolatos kihívás kezelése érdekében, különösen azért, mert egyre inkább importfüggővé válunk. E mellé társul az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó globális menetrend elősegítése, a globális energiapiacokon a fenntartható energiapolitikák, az átláthatóság és kiszámíthatóság megvalósítása és a technológiai együttműködés.

Mivel számos ország maga mögött hagyja a bilaterális fejlesztési segílyt, új együttműködési formát keresnek. A technológia és innováció területét illetően, amennyiben az EU meg akar maradni stratégiai partnerként, és fenn akarja tartani vezető szerepét a globális szabályozás terén, késznek kell lennie arra, hogy közös érdekeken alapuló partnerségeket hozzon létre ezeken a területeken.

Az Unió belső politikáinak külső megjelenítése ezért teljes egészében integrálódik a Partnerségi Eszköz programozásába. Korlátozott pénzügyi keretével kiegészítheti az egyéb uniós programok (pl. a Horizont 2020 kutatási és innovációs keretprogram, a versenyképességi és kkv-program, beleértve a turizmus terén megvalósuló együttműködést, a Migrációs Alap, a Belső Biztonsági Alap, valamint az „Erasmus mindenkinek” program) keretében megvalósuló belső politikák külső dimenzióját a párhuzamosságok elkerülése érdekében. Támogathatja az olyan uniós külső politikákat is, mint a kereskedelem. A külső fellépés egyéb földrajzi eszközeivel - így különösen a Fejlesztési Együttműködési Eszközzel – való koherenciát és kiegészítő jelleget a teljes programozási időszak alatt figyelembe kell venni, a differenciálás és koncentráció elvével összehangolva.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

Az Európai Bizottság 2010. november 26. és 2011. január 31. között nyilvános konzultációt tartott az EU külső tevékenységének jövőbeni finanszírozásáról. A konzultációt online kérdőív formájában folytatták le, amelyet a „Hogyan történjék az Unió külső fellépéseinek finanszírozása 2013 után” című háttérdokumentum kísért, amelyet a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat munkatársai állítottak össze.

A válaszadók többsége (mintegy 70%) megerősítette, hogy az uniós pénzügyi támogatás jelentős hozzáadott értéket teremtett az Unió külső fellépési pénzügyi eszközei által támogatott főbb szakpolitikai területeken³. Sokan említették az uniós hozzáadott értéket mint a legfőbb jövőbeni mozgatóerőt: úgy gondolják, az Uniónak ki kell használnia a globális jelenlétéből, széleskörű tapasztalataiból, nemzetek feletti jellegéből valamint a koordináció-közvetítő szerepéből eredő ezen komparatív előnyt, valamint a méretgazdaságosságot.

Szinte valamennyi válaszadó (92%) differenciáltabb megközelítést támogatott, amely a kedvezményezett ország helyzetéhez igazodik, és az EU pénzügyi eszközeinek hatásának növelése érdekében szilárd kritériumokon és hatékony adatgyűjtésen alapul.

³ azaz, a béke és biztonság, a szegénység csökkentése, humanitárius segítségnyújtás, a stabilitásba és növekedésbe eszközölt beruházások a bővítéssel érintett és a szomszédos országokban, a globális kihívások kezelése, az uniós és nemzetközi szabványok és értékek képviselése, a növekedés és versenyképesség támogatása külföldön.

Az eszköz egyszerűsítésére, valamint a földrajzi és a tematikus eszközök egyensúlyára vonatkozóan a vélemények vegyesek voltak. Sokan attól tartottak, hogy az EU tematikus programjainak számbeli csökkentése magában hordozza a tematikus fellépésekre rendelkezésre álló teljes összeg csökkenését, és ehelyett a tematikus támogatás elérhetőségére és megvalósítására vonatkozó szabályok egyszerűsítését javasolják. Jelentős többség támogatta az uniós eszközök földrajzi rugalmasságának fokozását mint az interregionális kihívások kezelésének eszközt.

A különböző érdekek rangsorolására vonatkozó kérdésnél a legtöbb érdekelt a makrogazdasági és pénzügyi stabilitást, a gazdasági növekedést, és a kereskedelem és beruházások támogatását említette, ezt követték az energiát, az erőforrás-hatékonyságot, és az éghajlatváltozást érintő, valamint, a foglalkoztatási és szociális kérdések (ezek között a növekedés és a tisztességes munka).

A válaszadók túlnyomó többsége egyetértett abban, hogy a gazdasági fejlődés húzóereje a magánszféra, amely mint ilyen, jelentősen hozzájárul a fenntartható fejlődéshez. Ezért szót emeltek amellett, hogy az Unió szélesítse a kapcsolatait a partnerországokban és harmadik országokban működő üzleti közösséggel a magánszektorban mint a fenntartható fejlődés húzóerejének fokozott bevonása érdekében, mind pénzügyi értelemben, mind pedig a tudásgyűjtés terén.

Sokan egyetértettek azzal, hogy a tagállamokkal megvalósuló közös programozás és társfinanszírozás növelné az Unió külső tevékenységének hatását és koherenciáját, egyszerűsítene a támogatások kifizetését és csökkentené a tranzakciós költségeket.

A teljesítmény-értékelés tekintetében széles körben helyeselték, hogy fokozott hangsúlyt kapjon a projektek és programok végrehajtás közben történő nyomon követése, csakúgy mint a külső finanszírozás szabályainak egyszerűsítése, amivel biztosítható, hogy az Unió külső eszközei elérjék a várt eredményt.

Számos érdekelt támogatta az információs és kommunikációs tevékenység fokozását az uniós külső támogatások ismertségének növelése érdekében, különösen a kedvezményezett országokban. Ugyanakkor úgy tűnik, az Unió láthatóságát jobban szolgálják a hatékony politikák, stratégiák és a harmadik országokban való jelenléte, mint a kommunikációs kiadások növelése. Nagy támogatást kapott az Unió donor országai közötti koordináló szerepének megerősítése és annak biztosítása, hogy a végrehajtásban részt vevő partnerek tegyék az Unió támogatásait jobban láthatóvá.

A Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló javaslat benyújtása előtt a Bizottság négy szakpolitikai opciót mérlegelt: az ICI megszüntetését, a *status quo* fenntartását, a DCI olyan módosítását, hogy lehetővé tegye a nem hivatalos fejlesztési támogatásnak minősülő kiadásokat, vagy egy, az ICI/ICI+-on alapuló új eszköz bevezetését.

Gondos mérlegelés alapján sem az ICI megszüntetése, sem a *status quo* fenntartása nem tekinthető politikailag életképes megoldásnak. Ha a kiadásokat kizárólag a szegénységcsökkentéshez kapcsolódó intézkedésekre korlátoznánk, vagy ha a feltörekvő gazdaságokkal folytatott együttműködésben erre az egyetlen célra összpontosítanánk, az mesterségesen korlátozná az EU külső tevékenységét, és figyelmen kívül hagyná az EU alapvető érdekeit.

A Fejlesztési Együttműködési Eszköz olyan módosításának opciója, amely lehetővé tenné a hivatalos fejlesztési támogatáshoz nem kapcsolódó kiadásokat, előnyös lenne a földrajzi koherencia szempontjából (országoként egy eszköz), ugyanakkor komoly hátrányt jelentenének azok a nehézségek, amelyek egy olyan eszköz kezelésével járnak, amely két teljesen eltérő célkitűzést szolgál.

A hatások értékelése

Gazdasági hatások:

Egy új Partnerségi Eszköz bevezetése egy másik lehetőséget nyitna meg az EU előtt a vállalkozásai (elsősorban a kis-és középvállalkozások) és termékei támogatására. Támogathatja az Unió gazdasági tevékenységét a harmadik országokban, ösztönzőket nyújthat az uniós versenyképesség és innováció számára, kiegészítve a versenyképességi és a kkv-program, valamint a Horizont 2020 (kutatási és innovációs) keretprogram keretében finanszírozott intézkedéseket. Támogatná az EU nemzetközi kereskedelmét és befektetéseit, ami másrészt megkönnyítené a külföldi befektetéseket az Európai Unióban. Ugyancsak szerepet játszhat a déli államok egymás közötti kereskedelmében és együttműködésében azáltal, hogy partnereinket felelős üzleti gyakorlatokra ösztönzi a harmadik országokban, különösen a szegényebb fejlődő országokban. Számos területen valósulhatna meg együttműködés, beleértve az éghajlat-változást, energiát⁴, a környezetet, a műszaki előírások és a szabványosítás közelítését, a vállalati társadalmi felelősségvállalást, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat, a személyes adatok védelmét, a legjobb gyakorlatokat a gazdaságban, kereskedelemben, a befektetések, adó- és pénzügyek, valamint a turizmus területén. Ezáltal erősödhet az EU gazdasági biztonsága, új munkahelyek teremthetők, ami végső soron hozzájárulna a gazdasági fejlődéshez. Az új eszköz támogatná az EU és partnerországok közötti gazdasági együttműködés jól kialakult formáit. Ebben az összefüggésben lehetővé tenné az EU számára annak biztosítását, hogy a politika és program tervezése és megvalósítása megfelelően figyelembe vegye a környezettel, a fenntartható energiával kapcsolatos, valamint a társadalmi, foglalkoztatási és egyéb jóléti értékeket.

Társadalmi hatások:

Az új eszköz jelentős hatást gyakorolhatna a feltörekvő országok társadalmi szövetére az EU és a tagállamok pénzügyi eszközeinek összehangolásával, valamint más bilaterális és multilaterális donorokkal megvalósuló közös tevékenységek támogatásával. Támogatná a jóléti rendszerek, a nemzeti foglalkoztatási politikák, a nemzeti képzési és készségfejlesztési politikák, az oktatási, a kutatási és innovációs kapacitásépítési programok reformját és a nemzeti „védőhálók” erősítését. A több „zöld” munkahely teremtése megnövelné a jövedelmet és erősítené a társadalmi kohéziót valamint a szegénységcsökkentési stratégiákat nemzeti szinten. E tekintetben hozzájárulna az ENSZ Nemzetközi Munkaügyi Szervezete (ILO) és a G8-ak/G20-ak által támogatott nemzetközi szociális menetrend sikeres végrehajtásához.

Környezeti hatások:

⁴ „Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl”.COM(2011) 539 végleges, 2011.9.7.

Az új eszközzel megvalósuló uniós partnerségek célja a növekedés és a hosszú távú környezeti fenntarthatóság ösztönzése és támogatása. E tekintetben az új eszköz várhatóan kulcsfontosságú szerepet játszik mind az EU, mind a partnerországok környezetvédelemmel és éghajlatváltozással kapcsolatos fellépéseinek és politikai párbeszédeinek támogatásában. Az eszköz a magánszektorban nyújtott ösztönzés révén támogatná az alacsony szén-dioxid-kibocsátású üzleti modellt. Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelősek 16. Cancúni Konferenciája sikereire építve igénybe lehetne venni az eszközt az uniós vállalkozások támogatására, hogy hatékony és alacsony költséggel járó politikákat alakítsanak ki a partnerországokban a környezetbarát célok elérése érdekében. Támogatná a partnerországok gazdaságát is abban, hogy teljes mértékben kihasználhassák az innováció környezeti, ökológiai és energiahatékonysági előnyeit. Segítené az átmenetet egy zöld és erőforrás-hatékony gazdaságba. A feltörekvő gazdaságokban az áruk iránti növekvő kereslet azt jelenti, hogy szükség van a magánszféra legjobb gyakorlatai cseréjének előmozdítására és a környezetvédelmi szempontok érvényesítésére a beszerzési politikákban. Az eszköz lehetővé tenné az annak érdekében történő együttműködést, hogy jobban megértsük, milyen gazdasági és társadalmi ára van a biológiai sokféleség csökkenésének és az ökoszisztéma állapotromlásának a globális jelentőségű országokban.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A jogalkotó hatósággal a Bizottság COM(2009) 197 számú, az ICI+-ról szóló javaslatáról folytatott vitában, és a Lisszaboni Szerződés hatályba lépését követően megegyezés született a három intézmény között, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (2) bekezdése és 209. cikke (1) bekezdése szolgáljon alapul a fejlődő országokban folytatandó fejlesztési együttműködésen kívüli tevékenységekhez. Más, a fejlődő országok közé nem tartozó országok vonatkozásában az Európai Unió működéséről szóló szerződés 212. cikkének (2) bekezdése kerül alkalmazásra.

E megegyezés értelmében, a javasolt Partnerségi Eszköz ennél fogva az Európai Unió működéséről szóló szerződés következő három cikkének együttesén alapulna: a 212. cikk (2) bekezdése, a 207. cikk (2) bekezdése és a 209. cikk (1) bekezdése.

Az EU világszerte számos partnerországgal hozott létre nemzetközi megállapodást, amelynek tagállami szinten nincs megfelelője, ami az Unió számára befolyást biztosít a nemzetközi kapcsolatok szinte minden területén. A közös politikákban és stratégiákban résztvevő 27 tagállam révén az EU kritikus tömeggel rendelkezik a globális kihívások kezeléséhez. Az EU most abban a különleges helyzetben van, hogy a nemzetközi együttműködés révén erősítheti és globális szabályokká alakíthatja az uniós normákat és szabványokat.

A javasolt Partnerségi Eszköz a jelenleginél nagyobb hozzáadott értéket biztosít, mivel magába foglalja a zöld növekedési együttműködésen alapuló Európa 2020 stratégiát, nagyobb hangsúlyt helyez az Európai Uniónak a feltörekvő és iparosodott országokkal folytatott együttműködéséhez fűződő érdekeire, és fokozottan összpontosít az üzleti, beruházási, kereskedelmi, kutatási és innovációs feltételek javítására. Proaktív menetrendet alakít ki a partnerországokkal a közös érdekek tekintetében, különös figyelemmel az EU stratégiai partnereire.

Az új Partnerségi Eszköz jobban figyelembe venné az Unió harmadik országokkal szembeni kötelezettségvállalását is, amelyekkel partnerségi és együttműködési/keretszerződéseket kötött. Hitelesebbé és egységesebbé tenné az EU külpolitikáját azáltal, hogy összekapcsolja az

értékeit és érdekeit konkrét együttműködési tevékenységekkel. A megállapodások keretében a Partnerségi Eszköz egyfajta katalizátorként meggyorsítaná az EU és a tagállamok közös projektjeinek kialakulását, mivel az Uniót és a tagállamokat kötik a saját előírásaik. Végezetül támogatná az EU regionális és bilaterális politikáit, csakúgy mint az Uniónak a regionális és nemzetközi együttműködési folyamatokban és szervezetekben vállalt kötelezettségeit.

Az EU gazdasági együttműködési tevékenységei, üzleti párbeszédei és a külső gazdasági tevékenységek egyéb formái hatékony külpolitikai eszközök lehetnek. Hozzájárulhatnak az EU külső láthatóságának és befolyásának növeléséhez. Ez támogathatná Európa törekvését, hogy a nemzetközi szinten vezető gazdasági és politikai szerepet töltsön be a bilaterális és multilaterális szervezetekben, így például a G20-csoportban.

Továbbá a Partnerségi Eszköz keretében a jelenlegi ICI rendszerével szemben gyakoribbá és megvalósíthatóbbá válnak az Unió tagállamaival végrehajtott közös fellépések és a források mozgósításának innovatív módjai. Több pénz áll majd rendelkezésre társfinanszírozási műveleteknek az uniós tagállami bilaterális segélyező vagy pénzügyi szervezetekkel illetve ügynökségekkel együttműködésben történő támogatására. A többéves programozás összehangoltabb, integrált üzleti tevékenységet tesz lehetővé. A köz- és magánszféra közötti partnerségek jobban megvalósíthatók az európai üzleti közösség érdekelt feleinek bevonásával. Bizonyos esetekben a támogatások és kölcsönök ötvözése is preferált megoldás lehet.

Az eszköz megválasztása

A Bizottság vélekedése szerint a Fejlesztési Együttműködési Eszköz alkalmazási körének bővítése oly módon, hogy az lefedje a nem fejlesztési célú intézkedéseket, feszültséget teremthet a különböző célkitűzések között, és jelentősen lassíthatja a döntéshozatalt és a végrehajtást. Egy egységes, új, globális eszköz megteremtését javasolja, amely az EU alapvető érdekeinek védelmére és a globális kihívások kezelésére összpontosít egy egyértelműen meghatározott tevékenységi körrel. Ezért a Bizottság új eszköz létrehozását javasolja.

Az új eszköz létrehozásáról szóló javaslat benyújtását tekintik a legjobb opciónak. Széles körű egyetértés van a tekintetben, hogy a jelenlegi pénzügyi eszközre kell építeni, ugyanakkor az eszköznek tükröznie kell a Lisszaboni Szerződésben meghatározott intézményi változtatásokat. E megoldásban nagyrészt változatlan maradna az eszközök jelenlegi szerkezete, amelyet mind a résztvevők, mind az uniós tagállamok megfelelőnek és elégségesnek találnak. Ugyanakkor a globális hatókörrel rendelkező és célkitűzésekre összpontosító új Partnerségi Eszköz hozzájárul a politikák kialakítására, a programozásra és az eredmények elérésére jelenleg alkalmazott módszerek mélyreható kiigazításához.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A 2014–2020 közötti időszakra a Partnerségi Eszközre elkülöníteni javasolt teljes összeg folyó árakon 1 131 millió EUR. Ez az összeg megfelel a 2014-2020 közötti időszakra javasolt pénzügyi keret 4. fejezetében (Globális Európa) foglaltaknak.

Kiszámíthatóságának biztosítása érdekében az „Erasmus mindenkinek” program keretében a harmadik országokban eszközölt felsőoktatási tevékenységek finanszírozására – összhangban az EU külső tevékenységének célkitűzéseivel – 2 többéves allokáció áll rendelkezésre, melyek csak az első 4 évet illetve a fennmaradó 3 évet fedik le. Ezt a finanszírozást tartalmazni fogja a Partnerségi Eszköz többéves indikatív programozása, összhangban az

érintett országok azonosított igényeivel és prioritásaival. Az allokációk jelentős, előre nem látható körülmények vagy jelentős politikai változások esetében felülvizsgálhatók, összhangban az EU külső prioritásaival. E pénzeszközök felhasználására az „Erasmus mindenkinek” program létrehozásáról szóló.../....EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ rendelkezései alkalmazandók.

5. SZABADON VÁLASZTHATÓ ELEMEEK

Egyszerűsítés

Ebben az új rendeletben – csakúgy mint a többéves pénzügyi keret egyéb programjaiban – a Bizottság egyik prioritása a szabályozói környezet egyszerűsítése, és az uniós támogatásokhoz való hozzájutás megkönnyítése a partnerországok és régiók, civil társadalmi szervezetek stb. számára, amennyiben azok a rendeletben foglalt célkitűzéseket teljesítik.

A Partnerségi Eszközzel szóló új rendelet lehetővé teszi a végrehajtási intézkedések gyorsabb elfogadását, és így több lehetőséget ad az együttműködésre. Továbbá a költségvetési rendelet felülvizsgálata – ami különösen a külső tevékenységre vonatkozó sajátos rendelkezések tekintetében fontos – lehetővé teszi a civil társadalmi szervezetek és a kkv-k részvételét a finanszírozási programokban, például a szabályok egyszerűsítése, a részvételi költségek csökkentése és az odaítélési eljárások gyorsítása révén. A Bizottság e rendeletet a módosított költségvetési rendeletben szabályozott új, rugalmas eljárások alkalmazásával kívánja végrehajtani.

A végrehajtási szabályokat az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló [--] európai parlamenti és tanácsi rendelet tartalmazza.

⁵ HL L ...

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére, 209. cikke (1) bekezdésére, és 212. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,
rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) E rendelet azon eszközök egyike, amelyek közvetlenül támogatják az Európai Unió külpolitikáját. E rendelet az iparosodott és egyéb, magas jövedelmű országokkal és területekkel folytatott együttműködés finanszírozási eszközének (ICI) létrehozásáról szóló, 2006. december 21-i 1934/2006/EK tanácsi rendelet helyébe lép⁶.
- (2) Az elmúlt évtized során a Közösség következetesen erősítette bilaterális kapcsolatait a világ számos különböző térségében található iparosodott és egyéb, magas jövedelmű országgal és területtel, elsősorban Észak-Amerikában, Kelet-Ázsiában és Ausztrálázsiában, valamint Délkelet-Ázsiában és a Perzsa-öböl térségében.
- (3) Továbbá, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében 2007 óta az Unió megerősítette és elmélyítette együttműködését és partnerségét Ázsia, Közép-Ázsia, Latin-Amerika fejlődő és átalakulóban lévő országaival, valamint Irakkal, Iránnal, Jemennel és Dél-Afrikával.
- (4) A Fejlesztési Együttműködési Eszköz keretében létrehozott földrajzi programok keretében a fejlődő országokkal, területekkel és régiókkal megvalósuló együttműködés hatóköre a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (DAC/OECD) által a hivatalos fejlesztési támogatásra (ODA) meghatározott követelmények teljesítését szolgáló pénzügyi intézkedésekre korlátozódik.

⁶ HL L 405., 2006.12.30.

- (5) A Fejlesztési Együttműködési Eszköz hatókörén kívül eső országokkal – így Indiával és Kínával és az ázsiai és latin-amerikai közepes jövedelmű országokkal – folytatott együttműködés megerősítése és elmélyítése érdekében előkészítő intézkedések történtek, így pl. üzleti párbeszéd, kereskedelemösztönző lépések és tudományos csereprogramok.
- (6) Továbbá az Unió megerősíti bilaterális kapcsolatait Ázsiában és Latin-Amerikában más, fokozottan kiemelkedő közepes jövedelmű fejlődő országokkal az együttműködési partnerség és a szakpolitikai párbeszéd kiterjesztésével a fejlesztési együttműködés hatókörén kívüli területekre és témákra. Oroszország esetében a kapcsolatok szintén fejlődésnek indultak, beleértve az Európai Unió és Oroszország közötti modernizációs partnerséget, amely aláhúzza Oroszországot, mint az Unió stratégiai partnere jelentőségét mind a bilaterális kapcsolatokban, mind pedig a globális kérdésekben.
- (7) Az Unió érdeke, hogy elmélyítse kapcsolatait azokkal a partnerekkel, amelyek egyre fontosabb szerepet játszanak a nemzetközi gazdaságban és kereskedelemben, a déli országok egymás közötti kereskedelmében és együttműködésében, a multilaterális fórumokon, – beleértve a G20-csoport pénzügyminisztereit és központi banki elnökeit (G20-ak) – a globális kormányzás terén és a globális kihívások kezelésében. Az Uniónak átfogó partnerségeket kell kiépítenie a nemzetközi szintén új szereplőivel, a szilárd és befogadó nemzetközi rend támogatására, a közös globális közjavak kialakításának előmozdítására, az Unió alapvető érdekeinek védelmére, és az Unió ismertségének ezen országokban való növelésére.
- (8) Az Uniónak globális hatókörű pénzügyi eszközre van szüksége, amely lehetővé teszi az esetlegesen ODA-nak nem minősülő, de az érintett partnerországokkal folytatott kapcsolatok – különösen a politikai párbeszédre a partnerségek fejlesztésén keresztül történő – elmélyítésében és megszilárdításában kulcsfontosságú intézkedések finanszírozását.
- (9) A globális szereplők kiemelt fontossága mellett e rendelet hatályának világszerte lehetővé kellene tennie az Unió érdekkörébe tartozó fejlődő országokkal folytatott együttműködési intézkedések támogatását, összhangban e rendelet célkitűzéseivel.
- (10) Az Európa 2020 stratégia keretében⁷ az Unió hangsúlyozta folyamatos bel- és külpolitikai elkötelezettségét az intelligens, inkluzív és fenntartható növekedés előmozdítása mellett, ami egyesíti a három pillért: a gazdasági, a társadalmi és a környezeti pillért.
- (11) Az Unió partnerországaival fenntartott kapcsolataiban világszerte elkötelezett a mindenki számára biztosított tisztességes munka mellett, a nemzetközileg elismert munkaügyi szabványok ratifikálása és tényleges végrehajtása mellett, és a multilaterális környezetvédelmi megállapodások mellett.
- (12) Különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelem az, amely elismerten az Unió előtt álló nagy kihívások egyike, és az a terület, ahol sürgős nemzetközi fellépés szükséges. A Bizottság „Az Európa 2020 stratégia költségvetése”⁸ című közleményében

⁷ „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája COM(2010) 2020.

⁸ COM(2011) 500.

kinyilvánított szándékának megfelelően – miszerint az uniós költségvetés éghajlatváltozáshoz kapcsolódó részét legalább a teljes költségvetés 20%-ára kell emelni – e rendeletnek hozzá kell járulnia ezen cél eléréséhez.

- (13) Az Unió elkötelezett a globális 2020. évi, a biológiai sokféleség célkitűzése mellett és a kapcsolódó erőforrások mobilizációját célzó stratégia megvalósítása mellett.
- (14) E rendelet keretében az Unió támogatja az Európa 2020 stratégia megvalósítását, különösen az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó célkitűzéseket, az átmenetet egy zöldebb gazdaságba, az erőforrás-hatékonyságot, a harmadik országokkal folytatott kereskedelmi, befektetési, üzleti és szabályozói együttműködést, valamint a nyilvános diplomácia, oktatási/tudományos együttműködést és tájékoztatási tevékenységeket.
- (15) A sokszínű együttműködés és partnerségi kezdeményezések egyetlen eszközön belüli előmozdítása lehetővé teszi a méretgazdaságosságot és szinergiahatásokat, a nagyobb hatékonyságot, a döntéshozatal és irányítás egyszerűsítését, és az Unió külső tevékenységének nagyfokú láthatóságát.
- (16) Az e rendeletben foglalt célkitűzések eléréséhez differenciált és rugalmas megközelítést kell alkalmazni a legfontosabb partnerországokkal az együttműködési modellek kialakítására, amelyekben figyelembe kell venni azok gazdasági, társadalmi és politikai viszonyait és az Unió speciális érdekeit, politikai prioritásait és stratégiáit, világszerte fenntartva a beavatkozás lehetőségét, ahol ez szükségessé válik.
- (17) Az Uniónak képesnek kell lennie arra, hogy rugalmasan és a megfelelő időben reagáljon a felmerülő és/vagy előre nem látható igényekre, hogy hatékonyabban hajtsa végre feladatát az érdekérvényesítés területén a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban, a többéves indikatív programokban nem szereplő sajátos intézkedések elfogadása révén.
- (18) Mivel e rendelet célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és az intézkedés a léptéke és hatása miatt uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (19) Annak érdekében, hogy e rendelet hatálya a harmadik országok gyorsan változó világához igazodjék, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően a jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskört a Bizottságra kell ruházni a mellékletben meghatározott együttműködési területeken. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka folyamán szakértői szinten is megfelelő konzultációt folytasson. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítani kell a megfelelő dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács számára történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő megküldését.
- (20) A jelen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i

182/2011/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletnek⁹ megfelelően kell gyakorolni. Figyelemmel a végrehajtási aktusok jellegére, különösen azok szakpolitikai irányultságára és pénzügyi hatásaira, azok elfogadására általában a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni, kivéve a kisebb összegű, technikai végrehajtási intézkedéseket.

- (21) Az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályokat és eljárásokat a [...]../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet – a továbbiakban: közös végrehajtási rendelet – határozza meg.
- (22) Az Európai Külügyi Szolgálat szervezetét és működését a 2010/427/EU tanácsi határozat szabályozza.

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és célkitűzések

- (1) E rendelet Partnerségi Eszközt hoz létre harmadik országokkal folytatott együttműködésre az uniós és a közös érdekek előmozdítására és támogatására. A Partnerségi Eszköz támogatja azokat az intézkedéseket, amelyek hatékonyan és rugalmasan reagálnak az Unió harmadik országokkal fenntartott bilaterális, regionális és multilaterális kapcsolataiból eredő célkitűzéseire, és választ adnak a globális kihívásokra.
- (2) Az ezen eszköz keretében finanszírozásra kerülő intézkedések a következő különleges uniós célkitűzéseket tükrözik:
 - a) az Európa 2020 stratégia nemzetközi dimenziójának megvalósítása az Unió bilaterális, regionális és interregionális együttműködési partnerségi stratégiáinak támogatásával, a politikai párbeszéd előmozdításával, az olyan globális kihívások közös megközelítésének és kezelésének kidolgozásával, mint az energiabiztonság, az éghajlatváltozás és a környezet. E célkitűzés az Európa 2020 politikák és célkitűzések legfontosabb partnerországok általi átvételén keresztül mérhető;
 - b) a piacra jutás javítása az európai vállalkozások kereskedelmi, befektetési és üzleti lehetőségeinek javítása a gazdasági partnerség és az üzleti és szabályozási együttműködés révén. E célkitűzés az Unió legfontosabb partnerországokkal folytatott kereskedelmében való részesedésén valamint az e rendelet szerinti fellépésekkel, programokkal, intézkedésekkel kifejezetten megcélzott országokba irányuló kereskedelem és beruházások áramlásán keresztül mérhető;
 - c) az Unió és a világban betöltött szerepe széles körű megértésének és láthatóságának javítása a nyilvános diplomácián keresztül, oktatási/tudományos együttműködés és tájékoztatási tevékenység az uniós

⁹ HL L 55., 2011.2.28., 13-18. o

értékek és érdekek képviselete érdekében. E célkitűzés többek között közvélemény-kutatásokkal vagy értékelésekkel mérhető.

2. cikk

Hatály

- (1) Az e rendeletben foglalt együttműködésre minden harmadik ország, régió és terület jogosult lehet.
- (2) Ugyanakkor ez a rendelet elsősorban azon fejlett és fejlődő országokkal folytatott együttműködési intézkedéseket támogatja, amelyek egyre jelentősebb szerepet játszanak a nemzetközi gazdaságban és kereskedelemben, a multilaterális fórumokon, a globális kormányzásban és az általános kihívások kezelésében, és ahol az Unió jelentős érdekekkel rendelkezik.

3. cikk

Általános elvek

- (1) Az Unió a harmadik országokkal folytatott párbeszéd és együttműködés révén törekszik a szabadság, demokrácia, emberi jogok tiszteletben tartására, az alapvető szabadságok és jogállamiság elvének előmozdítására, fejlesztésére és megszilárdítására, amely elvek alapján létrejött.
- (2) Ahol indokolt, az uniós támogatás hatásának fokozásához differenciált és rugalmas megközelítést kell alkalmazni a partnerországokkal való együttműködés tervezésében azok gazdasági, társadalmi és politikai körülményeinek, valamint az Unió sajátos érdekeinek, politikai prioritásainak és stratégiáinak figyelembe vételével.
- (3) Az Unió és a tagállamok saját hatáskörükben támogatják a globális kihívások multilaterális megközelítését és előmozdítják a nemzetközi vagy regionális szervezetekkel, testületekkel folytatott együttműködést, beleértve a nemzetközi pénzügyi intézeteket, az Egyesült Nemzetek ügynökségeit, az alapokat, programokat, az OECD-t és a húsz pénzügyminiszterből és központi banki elnökből álló G20-csoportot és más bilaterális donorokat.
- (4) E rendelet végrehajtásával az Unió törekszik a koherencia és konzisztencia megteremtésére a külső tevékenységének egyéb területeivel, különösen a fejlődő országokra irányuló Fejlesztési Együttműködési Eszközzel és más vonatkozó uniós politikákkal a politika kialakítása, a stratégiai tervezés, a programozás az intézkedések végrehajtása során.
- (5) Az e rendelet keretében finanszírozásra kerülő intézkedések adott esetben bizonyos olyan eszközökben meghatározott együttműködési politikákon alapulnak, mint az Unió és az érintett harmadik országok és régiók között létrejött megállapodások, nyilatkozatok, cselekvési tervek, ugyanakkor az Unió bizonyos érdekeihez, politikai prioritásaihoz és stratégiáihoz kapcsolódó területeket is érintenek.

- (6) Az e rendelet keretében nyújtott uniós támogatást a közös végrehajtási rendeletnek megfelelően kell végrehajtani.

4. cikk

Együttműködési területek

Az Unió e rendelet keretében megvalósított támogatásának területeit a melléklet sorolja fel. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 7. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a melléklet módosítására vagy kiegészítésére.

5. cikk

Programozás és a pénzeszközök indikatív elosztása

- (1) A közös végrehajtási rendelet 15. cikke (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően a Bizottság többéves indikatív programokat fogad el. Ezt az eljárást kell alkalmazni azokra a lényegi felülvizsgálatokra, amelyek hatásukban jelentősen megváltoztatják a stratégiát vagy annak programozását.
- (2) A többéves indikatív programok az Unió stratégiai és/vagy közös érdekeit és prioritásait, valamint a konkrét célkitűzéseket és elvárt eredményeket határozzák meg. Azokban az országokban vagy régiókban, ahol az átfogó uniós stratégiát meghatározó közös keretdokumentumot hoztak létre, a többéves indikatív programok ezen a dokumentumon alapulnak.
- (3) A többéves indikatív programok megállapítják továbbá az uniós finanszírozásra kiválasztott prioritási területeket, és az érintett időszakra körvonalazzák a pénzeszközök indikatív elosztását összességében, prioritási területek szerint, valamint partnerországoként vagy a partnerországok csoportja szerint, ideértve a globális kezdeményezésekben való részvételt; ezek az összegek adott esetben összecsúszás formájában is megadhatók.
- (4) A többéves indikatív programokat szükség esetén az alapjukat képező referencia dokumentumok felidős és ad-hoc felülvizsgálatát figyelembe véve módosítani kell.
- (5) A többéves indikatív programokban tartalék képezhető az el nem osztott pénzeszközökre. E pénzeszközök elosztásáról a közös végrehajtási rendelettel összhangban kell dönteni.
- (6) Az (1) bekezdésben említett vizsgálóbizottsági eljárás nem alkalmazandó a többéves indikatív programok nem lényegi módosítására, a technikai jellegű módosításokra, a források átcsoportosítására prioritási területek szerinti indikatív allokációkon belül, az eredeti allokáció 20%-ot meg nem haladó mértékű emelésére vagy csökkentésére, feltéve, hogy az ilyen módosítások nem befolyásolják a többéves indikatív programokban meghatározott prioritási területeket és célkitűzéseket. Az ilyen módosításokat legkésőbb egy hónapon belül be kell jelenteni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

- (7) A közös végrehajtási rendelet 15. cikkének (4) bekezdésében említett eljárás alkalmazható például a többéves indikatív programok módosítására, amennyiben az Unió részéről gyors reagálásra van szükség.

6. cikk

Bizottság

A Bizottság munkáját egy Partnerségi Eszköz bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

7. cikk

Felhatalmazás gyakorlása

- (1) A 4. cikkben említett felhatalmazás e rendelet érvényességi időtartamára szól.
- (2) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételét követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (3) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (4) Az elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor léphet hatályba, ha a Tanács az értesítés napját követő 2 hónapos időtartamon belül nem emel kifogást, vagy ha mind az Európai Parlament, mind a Tanács az időtartam leteltét megelőzően arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

8. cikk

Pénzügyi referenciaösszeg

- (1) Az e rendelet végrehajtására elkülönített pénzügyi referenciaösszeg a 2014-2020 közötti időszakra 1 131 000 000 EUR. Az éves előirányzatokról a költségvetési hatóság dönt az éves költségvetési eljárás keretében a többéves pénzügyi keretben meghatározott korlátokon belül.
- (2) Az „Erasmus mindenkinek” program létrehozásáról szóló rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint a felsőoktatás nemzetközi dimenziójának előmozdítása érdekében a különböző külső fellépési eszközökből (a Fejlesztési Együttműködési Eszköz, az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz, az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz, a Partnerségi Eszköz és az Európai Fejlesztési Alap) 1 812 100 000 EUR indikatív összeg finanszírozza a nem uniós országokba irányuló és az onnan az EU-ba irányuló tanulási mobilitási intézkedéseket, és az ezen országok hatóságaival/intézményeivel/szervezeteivel folytatott együttműködést és

szakpolitikai párbeszédet. Az „Erasmus mindenkinek” program létrehozásáról szóló rendelet rendelkezései alkalmazandók e pénzeszközök felhasználására.

A finanszírozásra 2 többéves allokáció áll rendelkezésre, melyek csak az első 4 évet illetve a fennmaradó 3 évet fedik le. Ezt a finanszírozást tartalmazni fogja ezen eszközök többéves indikatív programozása, összhangban az érintett országok azonosított igényeivel és prioritásaival. Az allokációk jelentős, előre nem látható körülmények vagy jelentős politikai változások esetében felülvizsgálhatók, összhangban az EU külső prioritásaival.

9. cikk

Európai Külügyi Szolgálat

E rendeletet az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének létrehozásáról és működéséről szóló 2010/427/EU tanácsi határozatnak megfelelően kell alkalmazni.

10. cikk

Hatálybalépés

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba. Ezt a rendeletet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (2) Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európa Parlament részéről
az elnök

a Bizottság részéről
az elnök

MELLÉKLET

RÉSZLETES EGYÜTTMŰKÖDÉSI TERÜLETEK A PARTNERSÉGI ESZKÖZ KERETÉBEN

Az 1. cikkben meghatározott célkitűzések támogatására az uniós támogatás többek között a következő együttműködési területeket foglalhatja magába:

- (a) konkrét kezdeményezések támogatása, beleértve a kutatást, a tanulmányokat, kísérleti programokat vagy közös projekteket, amelyek célja, hogy hatékony és rugalmas módon válaszoljanak az Unió érintett harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiból adódó együttműködési célkitűzésekre;
- (b) az Unióban és a harmadik országokban működő gazdasági, társadalmi, kulturális, kormányzati és tudományos szereplők közötti együttműködés, partnerségek és közös vállalkozások támogatása;
- (c) a kereskedelmi kapcsolatok és kereskedelmi integrációs folyamatok – közöttük a déli országok közötti kereskedelem – elősegítése (és támogatása), az uniós befektetések és gazdasági partnerségek – köztük a kis- és középvállalkozások – támogatása;
- (d) az uniós és nem uniós politikai, gazdasági, szabályozói, környezeti, szociális, kutatási és kulturális szereplőket és a nem kormányzati szervezeteket érintő politikai és ágazati párbeszéd támogatása;
- (e) a tájékoztatási tevékenységek, a szellemi tőke cseréjének és a kultúrák közötti párbeszéd erősítése;
- (f) az uniós vagy közös érdekeket szolgáló kezdeményezések és intézkedések támogatása az olyan területeken, mint az éghajlatváltozás, környezetvédelmi kérdések, beleértve a biológiai sokféleséget, az erőforrás-hatékonyság, a nyersanyagok, az energia, a közlekedés, a tudomány, a kutatás és innováció, a foglalkoztatás- és szociálpolitika, a fenntartható fejlődés, beleértve a tisztességes munka támogatását és a vállalati társadalmi felelősségvállalást, a déli országok közötti kereskedelem és együttműködés, az oktatás, a kultúra, a turizmus, az információs és kommunikációs technológiák, az egészségügy, az igazságügy, a vámok, az adózás, a pénzügyek, a statisztikák és egyéb ügyek, amelyekhez az Uniónak különös, vagy az Uniónak és harmadik országoknak közös érdeke fűződik;
- (g) az Unióval és annak láthatóságával kapcsolatos tudatosság és ismertség növelése harmadik országokban.

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe
- 1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács .../.../EU rendelete a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról

1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)¹⁰

19. cím: Külkapcsolatok

19 05 Tevékenység: Együttműködés és kapcsolatok iparosodott harmadik országokkal.

E 19 05 számú költségvetési fejezet címe megfelel a 2007-2013 közötti időszak pénzügyi eszközeinek jelenlegi szerkezetének. Javasolt ugyanezen 19 05 tevékenység megtartása, ugyanakkor e fejezet címének módosítása a 2014–2020 közötti időszakra a következők szerint:

19 05: Együttműködés harmadik országokkal a Partnerségi Eszköz keretében

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☒ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedésre irányul¹¹**

☐ A javaslat/kezdemenyezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására irányul**

☐ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre irányul**

1.4. Célkitűzések

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzések

A finanszírozási eszköz a Bizottság 2011. június 29-én kiadott „Az Európa 2020 stratégia költségvetése” II. részéről szóló közleményében meghatározott stratégiai célkitűzések támogatását célozza (COM(2011) 500 az Európa 2020 stratégia költségvetése – II. rész. „Külső fellépések”. Politikai munkadokumentum, 42. oldal):

„Az uniós szakpolitikák fokozottabb összpontosítása az olyan jelentős globális kihívások kezelésének támogatására, mint az éghajlat-változás elleni küzdelem, valamint a globális közjavak és az erőforrások védelme. A Bizottság az EU és a harmadik országok közös érdekeire épülő proaktív menetrend kidolgozását javasolja, melynek középpontjában a stratégiai partnerek állnak..”

¹⁰ Tevékenységalapú irányítás: ABM (Activity Based Management), tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

¹¹ A költségvetési rendelet 49. cikke (6) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

A 19 05 tevékenység keretében a következő három konkrét célkitűzést támogatják:

1) Az Európa 2020 stratégia nemzetközi dimenziójának megvalósítása az Unió bilaterális, regionális és interregionális együttműködési partnerségi stratégiáinak támogatásával, a politikai párbeszéd előmozdításával, a globális kihívások közös megközelítésének és kezelésének kidolgozásával.

2) a piacra jutás javítása és az európai vállalkozások kereskedelmi, befektetési és üzleti lehetőségeinek fejlesztése gazdasági partnerségek, üzleti és szabályozási együttműködés révén.

3) Európa határozott jelenlétének fokozása a világgazdaságban, szerepének növelése a nyilvános diplomácia, az oktatási/tudományos együttműködés illetve a tájékoztatási tevékenységek és hálózatok támogatásával az EU értékeinek és érdekeinek előmozdítására.

A tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

A 19 05 tevékenység a következők szerint nevezendő át: **Együttműködés harmadik országokkal a Partnerségi Eszköz keretében**

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Az innovatív Partnerségi Eszköz lehetővé teszi az Unió politikáinak terjesztését világszerte.

Az Unió gazdaságára és az Unió partnerországokkal folytatott gazdasági párbeszédére gyakorolt hatás

Egy új Partnerségi Eszköz bevezetése egy másik lehetőséget nyitna meg az EU előtt vállalkozásainak (főként a kis- és középvállalkozásoknak) és termékeinek támogatására. Pénzügyi lehetőséget teremtené az uniós üzleti tevékenységek támogatására harmadik országokban, oly módon ösztönözné az Unióban a versenyképességet és az innovációt, hogy az kiegészítené a versenyképességi és kkv-program keretében és a Horizont 2020 (kutatási és innovációs) keretprogram keretében finanszírozott intézkedéseket, támogatná az Unióban a nemzetközi kereskedelmet és befektetéseket, ami viszont megkönnyíthetné az Európai Unióba irányuló külföldi befektetéseket. Számos területen megvalósulhatna az együttműködés, beleértve az éghajlatváltozást, a környezetvédelmet, a műszaki előírások közelítését és a szabványosítást, a vállalati társadalmi felelősségvállalást, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat, a személyes adatok védelmét, a legjobb gyakorlatok meghonosítását a gazdaság, a kereskedelem, az adó és a pénzügyek terén, a déli országok közötti kereskedelmet és együttműködést. Ezáltal erősödne az EU gazdasági biztonsága, új munkahelyek jöhetnének létre, amelyek végső soron hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez.

Ezzel az eszközzel az EU – a piacra jutás/szabadpiac elvéhez következetesen ragaszkodva – megerősíthetné kereskedelmi kapcsolatait az EU fizetési mérlegére pozitív hatást gyakorló partnerországokkal, gazdasági és kereskedelmi kapcsolatait a világ többi részével. Ezáltal hozzájárulhatna a protekcionizmus kockázatának csökkentéséhez, valamint támogatná a nemzetközi versenyképességet és a globalizáció jelenlegi folyamatát miközben biztosítaná, hogy az Európa 2020 stratégia elveivel összhangban valamennyi ország előnyhöz jusson.

Az új Partnerségi Eszköz célzott emberi erőforrás-fejlesztéssel járulna hozzá az EU versenyképességéhez: a gazdasági jólét egyik előfeltétele az innovációt, a tudományos és technológiai fejlesztést megvalósítani képes, magasan képzett szakemberek rendelkezésre állása.

A partnerországokra gyakorolt gazdasági hatás

Az új eszköz támogatná az EU és a partnerországok közötti gazdasági együttműködés kialakult formáit. E vonatkozásban lehetővé tenné az EU számára, hogy biztosítsa a politikai programok tervezése és megvalósítása során a környezet, a fenntartható energia, a társadalmi, foglalkoztatási és egyéb jóléti értékek megfelelő figyelembe vételét.

Az Európai Unió vállalkozásainak fokozódó beruházásai ugyancsak hozzájárulnának a fogadó ország gazdasági fejlődéséhez. A vállalati társadalmi felelősségvállalást támogató intézkedések a partnerországokban fejlesztik a szociális, munkaügyi és környezeti szabályozást és a szabályok végrehajtását.

A technikai segítségnyújtás révén az eszköz meg tudná határozni a növekedés költségvetési konszolidációjának fenntartható pályáit, ezáltal segítve az országokat abban, hogy megfelelően irányíthassák pénzügyeiket. Támogathatná továbbá az igazgatás hatékonyságának javítását, a dolgozói átutalások hatékony felhasználását célzó kezdeményezéseket, és elősegítené a nemzeti iparosítási programokban vagy infrastruktúra-fejlesztésekben a az erőforrás-hatékonyság és fenntarthatóság támogatása érdekében megvalósuló új beruházásokat és technológiaátadást, beleértve az energiatermelést és -felhasználást.

A gazdasági kormányzásra gyakorolt hatás

A Partnerségi Eszköz várhatóan a gazdasági kormányzásra is hatást gyakorol. A válság során sokat tanulhattunk a piacok korlátozott voltáról. Hatására át kellett tekinteni a kormány szerepét, újra kellett definiálni az állam és piac egyensúlyát, és utakat kellett találni arra, hogy növeljük az állampolgárok mindkettőbe vetett bizalmát.

A válság megmutatta, hogy a gazdasági nyugtalanság idején az állami intézkedések a nemzetgazdaság legfontosabb horgonyát képezik, mivel a kormányok megállították a pénzpiac szabadesését és elkerülték a pénzügyi katasztrófát. Ugyanakkor az ebből eredő fiskális nyomás sok országban növelte az igényt a közkiadások csökkentésére, ami a legtöbb esetben az állam karcsúsítását jelenti. Ez az erőfeszítés szükségessé teszi a kormányok beavatkozását a jobb és hatékonyabb kormányzás, szilárd intézmények, hatékony jogszabályok és eljárások biztosítása érdekében.

Egy másik fontos kormányzási kérdés a korrupcióellenességhez, az átláthatósághoz és a feddhetetlenséghez kapcsolódik. Az új eszköz a korrupcióellenes eszközök fejlesztésére és alkalmazásuk megerősítésére irányulhatna. Az új kezdeményezések világszerte javíthatnák a korrupció elleni és átláthatósági intézkedések összehangolását, segíthetnék a vonatkozó nemzetközi egyezményeknek, a „legjobb gyakorlatoknak” és az iránymutatásoknak való megfelelést.

Végezetül a fenntartható gazdasági változás elősegítése szempontjából elsősorban a multilaterális környezetvédelmi megállapodások vonatkozásában döntő fontosságú a stratégiai partnerek teljes körű bevonása a globális környezetpolitika alakításába és a kormányzásba.

Az EU gazdaságára gyakorolt társadalmi hatás

Az EU az egymással összekötött szociálpolitikák célbavételére és a növekedésen túlmutató stratégiai irányok kijelölésére törekszik. Ez elősegíthető lenne a partnerországokkal folytatott gazdasági együttműködés, a nemzeti és nemzetközi keretszabályok megerősítése és a továbbfejlesztett nemzeti, regionális vagy globális gazdasági kormányzáshoz való hozzájárulás révén. E stratégiák és megközelítések pozitív hatást gyakorolhatnának az EU foglalkoztatási és

szociálpolitikájára, így a szociális védelem uniós jóléti modelljére, a „zöld” munkahelyek megteremtésére, az Európa 2020 szociális menetrendre, stb. A feltörekvő gazdaságok jelentette élesedő verseny is stratégiai ösztönző lehet Európa számára a képzésbe és átképzésbe, a tanítás és a kutatás minőségének javításába, a hazai jóléti rendszerek reformjába fektetett összegek növelése tekintetében.

A partnerországokra gyakorolt társadalmi hatás

Az új eszköz fontos hatást gyakorolhatna a feltörekvő országok társadalmi szövetére az Unió és a tagállamok pénzügyi eszközeinek összehangolása, illetve a más bilaterális és multilaterális donorokkal megvalósuló közös tevékenységek támogatása révén. Támogatná a jóléti rendszerek, a nemzeti foglalkoztatási politikák, a nemzeti képzési és készségfejlesztési politikák, az oktatási, a kutatási és innovációs kapacitásépítési programok reformját és a nemzeti „védőhálók” erősítését. Jelentősen hozzájárulna nemzeti szinten további „zöld” munkahelyek teremtéséhez, az egy főre eső jövedelem növeléséhez, valamint a társadalmi kohéziót és a szegénységcsökkentést célzó hatékony stratégiákhoz. E tekintetben hozzájárulna az ENSZ Nemzetközi Munkaügyi Szervezete (ILO) és a G8/G20-csoport által támogatott nemzetközi szociális menetrend sikeres végrehajtásához.

Az Európai Unióra és a partnerországokra gyakorolt környezeti hatás

Az eljövendő években az új eszköz legfontosabb stratégiai prioritásai között szerepel a „zöld” növekedés beindítása, a stratégia végrehajtása és a partnerországok támogatása az ökológiai növekedés pályáját jobban követő politikáik megvalósítása terén.

Az új eszközzel megvalósuló uniós partnerségek célja a növekedés és a hosszú távú környezeti fenntarthatóság ösztönzése és támogatása. E tekintetben az új eszköz várhatóan kulcsszerepet játszik mind az EU, mind a partnerországok környezetvédelemmel és éghajlatváltozással kapcsolatos fellépéseinek és politikai párbeszédének támogatásában.

Az eszköz a magánszektorban nyújtott ösztönzőkkel támogatná az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság modelljét. Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelősek 16. Cancúni Konferenciája sikereire építve támogathatná az Unió hatékony és legkisebb költséggel járó politikáit a környezetbarát célok elérése érdekében a partnerországokban. Ugyancsak segíti a partnerországok gazdaságát az innovációhoz fűződő környezeti, ökológiai és energiahatékonysági előnyök teljes kihasználásában.

Az eszköz együttműködést tenne lehetővé annak érdekében, hogy jobban megértsük, milyen gazdasági és társadalmi ára van a biológiai sokféleség csökkenésének, az ökoszisztéma állapotromlásának a globális jelentőségű országokban.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

A három konkrét célkitűzés nyomon követése a következő három mutatón keresztül valósul meg:

- 1) Az Európa 2020 politikák és célkitűzések átvétele a legfontosabb stratégiai partnerországok által, és hatása ezen országokban a politikák formálására.
- 2) Az EU részesedése a legfontosabb partnerországokkal folytatott kereskedelemben, illetve az e rendelet szerinti fellépésekkel, programokkal és intézkedésekkel kifejezetten megcélzott országokba irányuló kereskedelem és befektetések áramlások.
- 3) A legfontosabb stratégiai partnerországok részéről az EU jobb megítélése és a kölcsönös megértés javítása, ennek kimutatása többek között felmérésekkel és/vagy értékelésekkel.

1.5. A javaslat/kezdemenyezés indokolása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

Lásd a jogalkotási javaslat indokolását és a hatáselemzést.

A javasolt Partnerségi Eszköz célja, hogy megszüntesse azt a korlátot, amely az EU leghatékonyabb nemzetközi részvételét akadályozza. Ez lehetővé teszi az EU számára, hogy a globális szereplőkkel a fejlesztési együttműködésen túlmutató menetrendeket valósítson meg, és szükség esetén bármely más partnerországgal globálisan megvédje a fő uniós menetrendet. A javasolt Partnerségi Eszköz főbb jellemzői a korábbi, az iparosodott országokkal folytatott együttműködés eszközével összevetve az alábbiak:

Földrajzi lefedettség: globális terjedelem, különös tekintettel a stratégiai partnerekre (iparosodott országok, feltörekvő gazdaságok, Oroszország).

Célkitűzés: Az EU érdekeinek és az Európa 2020 stratégia támogatásának középpontba helyezése, hatékony és rugalmas választ adva az Unió partnerországokkal fennálló **bilaterális/regionális kapcsolataiból** adódó együttműködési célkitűzésekre és **a globális kihívások kezelése** révén.

Prioritási területek: Az Európa 2020 stratégia nemzetközi dimenziója, szakpolitikai párbeszéd, globális jelentőségű kihívások, üzleti és szabályozói együttműködés, két- és háromoldalú illetve regionális együttműködés, nyilvános diplomácia, oktatási/tudományos együttműködés és tájékoztatás.

Programozás: Az ODA-hoz nem kapcsolódó követelmények, hosszú távú befektetést célzó többéves programok, a programozáson kívül eső intézkedések, amelyek révén gyors válasz adható a gyorsan változó környezeti hatásokra és amelyek lehetővé teszik ad hoc intézkedések meghozatalát.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az EU számos partnerországgal kötött nemzetközi megállapodást világszerte, amelynek tagállami szinten nincs megfelelője, ám valamennyiük számára befolyást biztosít a nemzetközi kapcsolatok szinte valamennyi területén. A közös politikákban és stratégiákban 27 tagállam vesz részt, de csak az EU rendelkezik a globális kihívások kezeléséhez szükséges kritikus tömeggel. Az Európai Unió globális szereplőként kellő hitelességgel és semlegességgel rendelkezik, amelyet az egyes tagállamok nem tudnak felmutatni. Az EU most abban a különleges helyzetben van, hogy a nemzetközi együttműködés révén támogathatja és globális szabványokká alakíthatja az uniós normákat.

A javasolt Partnerségi Eszköz a jelenleginél nagyobb hozzáadott értéket biztosít, mivel magába foglalja a zöld növekedésre irányuló együttműködésen alapuló Európa 2020 stratégiát, nagyobb hangsúlyt helyez az Európai Uniónak a feltörekvő és az iparosodott országokkal folytatott együttműködéséhez fűződő érdekeire, és fokozottan összpontosít az üzleti, beruházási, kereskedelmi, kutatási és innovációs feltételek javítására. Proaktív menetrendet alakít ki a közös érdekek tekintetében partnerországokkal, különös figyelemmel az EU stratégiai partnereire.

Az új Partnerségi Eszköz jobban figyelembe venné az EU azon harmadik országokkal szembeni kötelezettségvállalásait, amelyekkel partnerségi és együttműködési/keretmegállapodásokat kötött. Hitelesebbé és egységesebbé teszi az EU külpolitikáját azáltal, hogy értékeit és érdekeit az egyes együttműködési tevékenységekkel kapcsolja össze. A megállapodások keretében a Partnerségi Eszköz az Unió és a tagállamok közös projektjeinek katalizátoraként működhetne, mivel az Unióra

és a tagállamokra a saját rendelkezéseik vonatkoznak. Végezetül támogatná az Unió regionális és bilaterális politikáit, valamint az Uniónak a regionális és nemzetközi együttműködési folyamatokban vállalt kötelezettségeit.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A külső fellépések pénzügyi eszközeinek 2009-ben végrehajtott **félidős értékelése** (MTR)(COM (2009) 196) megállapította, hogy a Fejlesztési Együttműködési Eszköz (DCI) korlátozott hatóköre akadályozta azon intézkedések finanszírozását, amelyek nem voltak „partnerközpontúak”, mint a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA), ám a globalizáció vonatkozásában kölcsönös előnyökkel jártak. A Fejlesztési Együttműködési Eszköz (DCI) nem tekintették megfelelőnek a probléma kezelésére, mivel az eszköz legfőbb célkitűzése a fejlődő országok gazdasági fejlődésének és jólétének támogatása, konkrétan a szegénység felszámolása a partnerországokban és a régiókban a fenntartható fejlődés jegyében, beleértve a millenniumi fejlesztési célokat. Ez a korlátozás a világ legdinamikusabb régióit (így például Latin-Amerikát, Ázsiát, Dél-Afrikát) érintette, és az Európai Uniónak nem volt pénzügyi eszköze arra, hogy támogassa a globalizációhoz kapcsolódó nemzetközi kapcsolatok – így elsősorban a feltörekvő gazdaságok – fejlődését. Ezért Latin-Amerikában és Ázsiában a költségvetési hatóság **előkészítő intézkedéseket** hozott a jogszabályi hiányosság átmeneti áthidalására. 2009 áprilisában az Európai Bizottság javasolta, hogy a jogalkotók foglalkozzanak a kérdéssel (COM(2009) 197) annak érdekében, hogy a DCI-rendelet hatályába tartozó országokban lehetővé váljék az intézkedések finanszírozása, a jelenleg hatályos, iparosodott országokkal folytatott együttműködés eszköze (ICI) földrajzi hatályának kiterjesztése Ázsia és Latin-Amerika fejlődő országaira (beleértve a feltörekvő gazdaságokat) valamint Irakra, Iránra, Jemenre és Dél-Afrikára.

A félidős értékelés (MTR) azt is megállapította, hogy a jelenlegi, új eszköz létrehozására irányuló javaslat alapját képező ICI rugalmas alapot biztosít együttműködés kialakítására több iparosodott országgal és magas jövedelmű területtel, habár ennek pénzügyi keretösszege nagyon korlátozott.

A félidős értékelés mellett elvégezték az ICI eszköz keretében finanszírozott **vezérprogramok értékelését**, így a Japánnal és a Koreai Köztársasággal megvalósított „EU gateway” (EU kapuja) program (uniós pavilonok finanszírozása vásárokon) és az uniós központok („Európai uniós tanulmányok” modulokat és az unióra vonatkozó legfontosabb információk széles hallgatói kör számára történő terjesztését biztosító egyetemi konzorciumok) által az elmúlt évek során végzett tevékenységek értékelését, ami igen pozitív eredményt hozott.

A **vezetői tréning program (ETP)** (nyelvi képzés és tréning program vezetők számára) 2010-ben végzett értékelése¹² azt mutatta, hogy az ETP a programszerkezetet illetően (a japán és koreai üzleti kultúra ismerete felbecsülhetetlen tulajdonság) és a célközönséget tekintve egyedi értéket képvisel (nagy-, kis- és középvállalkozások is értékelik a programot). A program lehetőséget kínál az ilyen kezdeményezéseket nem biztosító tagállamokból érkező potenciális résztvevők számára. Ezen túlmenően jó láthatóságot biztosít az EU számára. Az ETP pozitív hatást gyakorolt azon uniós vállalkozásokra, amelyek elkötelezték magukat a Japánnal és Koreával folytatott üzleti tevékenység beindítása/fejlesztése mellett; ezt azáltal érte el, hogy segítséget nyújt az uniós vállalkozásoknak a japán/koreai piacokra jutásban, ami rövid távú hatások helyett tartós hatást gyakorol az uniós vállalkozások üzleti tevékenységére, és bővíti az uniós vállalkozások üzleti lehetőségeit más ázsiai országokban.

¹² Referencia értékelés: A vezetői tréning program félidős értékelése Japánban és Koreában. 2010. február Deloitte consulting.

A 2010-ben¹³ az EU (nyilvános diplomáciai) **központok** kezdeményezés vonatkozásában elvégzett értékelés azt mutatta, hogy „a központok valós értéket teremtenek és a Bizottság jelentős haszonra tesz szert a kezdeményezésből. A központok által elvégzett munka messze fedezi a Bizottság részéről a programmal kapcsolatban felmerülő költségek összegét”. A program szilárd alapot teremtett a kezdeményezésben úttörő országokban (az USA-ban és Kanadában) és sikeresen halad előre az érettség magasabb foka felé Ausztráliában és Új-Zélandon. Az uniós finanszírozás biztosíthatja az induló tőkét, főként a finanszírozás egyéb forrásainak a kezdeményezés felé való vonzásával, a hosszú távú fenntarthatóság biztosítása érdekében.

1.5.4. Összhang és lehetséges szinergia egyéb pénzügyi eszközökkel

A Lisszaboni Szerződés kijelöli a közös alapelveket és célkitűzéseket és új intézményi kereteket határoz meg az Unió külső tevékenységéhez (nevezetesen az EKSZ számára), ezzel magas elvárásokat támasztva a külső tevékenység területén mind az Unión belül, mind a nemzeti és regionális szintű partnerek körében, a multilaterális kapcsolatokat is beleértve. A Partnerségi Eszköz a külső fellépések pénzügyi eszközei átfogó szerkezetének integráló elemét alkotja, melyek négy fő fejezet köré összpontosulnak: a politikán alapuló fejezet elsősorban a partnerországokkal bilaterális, regionális és nemzetközi szinten megvalósuló együttműködést célozza; a horizontális prioritásokat és értékeket érintő munkával kapcsolatos fejezetek az emberi jogokra és demokráciára, humanitárius segítségnyújtásra és a polgári védelemre, a válságkezelésre és a megelőzésre összpontosítanak. A Partnerségi Eszköz az első fejezetbe, azaz a partnerországokkal folytatott munka körébe tartozik. Fő célkitűzése az Európa 2020 stratégia menetrendjét támogató uniós politikák tervezése, a jelentős globális kihívások kezelése, és proaktív menetrend kidolgozása az EU érdekei és a közös érdekek tekintetében az iparosodott országokkal és feltörekvő gazdaságokkal, különös figyelemmel a stratégiai partnerekre.

Az **Európa 2020 stratégia** egyik fő prioritása a növekedés helyreállítása. A menetrend felismeri, hogy a gyorsan növekvő, feltörekvő gazdaságok, amelyek egyre bővülő középosztállyal rendelkeznek, kritikus szerepet játszanak az európai áru- és szolgáltatásexport előmozdításában, amelyben az EU komparatív előnnyel rendelkezik. A Partnerségi Eszköznek hozzá kell járulnia a **kereskedelempolitika** támogatásához¹⁴, elsősorban a stratégiai gazdasági partnerek vonatkozásában. Az európai vállalkozások piacra jutásának támogatása kiegészíti a versenyképességi és kkv-program keretében finanszírozott intézkedéseket.

A feltörekvő gazdaságok, mint felelős partnerek egyre jelentősebb szerepet játszanak a globális kihívások kezelésében is: az olyan kérdések, mint a szegénységcsökkentés, a migráció, a versenyképesség, a kereskedelem liberalizációja, a környezet, az éghajlatváltozás, az energia, a digitális jártasság fejlesztése, a befogadás, a pandémiák, a kiberbiztonság, a terrorizmus és szervezett bűnözés csak nemzetközi összefüggésben kezelhetők. A gyorsuló globalizáció világában elengedhetetlen, hogy Európában a fenntartható növekedés és munkahelyek biztosításának belső menetrendjét, és általában az EU belső politikáit egy külső dimenzió támogassa. A belső politikák e külső dimenziójának javítania kell az EU külső tevékenységének következetességét és koherenciáját, és ki kell egészíteni azt, elkerülve ugyanakkor a párhuzamos erőfeszítéseket.

Ezért a Partnerségi Eszköz elsőbbséget biztosít az uniós politikák külső dimenziója támogatásához olyan kérdésekben, mint az **éghajlatváltozás, a környezet, az energia**, a kereskedelem, és a fenntartható fejlődés **valamint az információs és kommunikációs technológiák**. Az EU már kidolgozta az alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaságba való átmenet elősegítését célzó

¹³ Referencia értékelés: http://www.eas.europa.eu/eu-centres/docs/2010_evaluation_en.pdf

¹⁴ "Kereskedelem, növekedés és globális ügyek – A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme" COM(2010) 612 végleges, 2010.11.9.

részletesen kimunkált ösztönző rendszert, szabályokat és rendeleteket, és egyoldalúan ambiciózus célkitűzéseket fogadott el. Ez a keret átfogó és konkrét politikai betekintést nyújt, amellyel elő lehet és kell segíteni legfontosabb stratégiai partnereink hasonló ambícióit. Ezek az intézkedések a környezet számára egyértelműen kedvezőek, ugyanakkor katalizátorként működnek a következő területekre irányuló átfogó befektetéseket illetően: kutatás és innováció, kapacitásépítés, programok, új, zöldebb technológiák. Emellett lehetővé teszik az EU ipara számára a kereskedelmi nyitást. A Partnerségi Eszköz keretében az **éghajlati szempontok érvényesítése és az éghajlati célkitűzések** különösen fontosak az iparosodott és feltörekvő gazdaságokkal folytatott szakpolitikai párbeszéd támogatását célzó tevékenységek szempontjából.

Az erőforrás-hatékonyság kulcsfontosságú annak biztosításában, hogy a gazdasági növekedés bolygónk környezeti korlátai mellett is fenntartható maradjon. Az EU **erőforrás-hatékonysági stratégiát** fogad el, amely az Európa 2020 stratégia egyik kiemelt kezdeményezése. Ez befolyásolja többek között az uniós normákat, de csak akkor lehet teljesen hatékony, ha minden jelentős gazdaság elfogadja az erőforrás-hatékony gyakorlatokat. A feltörekvő gazdaságoknak lehetősége van arra, hogy átlépjenek azokon a fenntarthatatlan, környezetszennyező fogyasztási és termelési mintákon, amelyeket az EU és más fejlett gazdaságok olyan gyakran követtek az iparosodás korában, és az EU alapvető érdeke ennek elősegítése. Ugyanakkor a feltörekvő gazdaságok – főként India és Kína – nagy és rendkívül szegény népességgel rendelkeznek, amely nagymértékben függ az egészséges ökoszisztémáktól, mint a tiszta víz és a megélhetést biztosító, termékeny tengerek és erdők, ugyanakkor Brazília, Dél-Afrika, India és Kína biológiai sokfélesége óriási. Az ökoszisztémák védelmének gazdasági vonatkozásairól és fenntartható kezeléséről folytatott párbeszéd és az ezzel kapcsolatos együttműködés az EU és partnerországainak közös érdeke.

Mivel az EU egyre inkább importfüggővé válik, az **energiabiztonságának** védelmével kapcsolatos kihívás kezelése érdekében elengedhetetlen a legjelentősebb energiatermelőkkel és fogyasztókkal folytatott párbeszéd és gyakorlati együttműködés, az alacsony szén-dioxid-kibocsátási menetrend elősegítése, a fenntartható energiapolitikák, az átláthatóság és kiszámíthatóság megvalósítása a globális energiapiacokon és a technológiai együttműködés.

A fejlődő ország státuszát elhagyó országok új **együttműködési formákat** igényelnek a **technológia és innováció területén**. Az Uniónak – amennyiben e területeken meg akar maradni stratégiai partnerként és fenn akarja tartani vezető szerepét a globális szabályozás terén – késznek kell lennie arra, hogy e területeken együttműködési partnerségeket hozzon létre.

Összefoglalva, az EU belső politikáinak külső megjelenítése teljes egészében integrálódik a Partnerségi Eszköz programozásába, amely a párhuzamosságok elkerülése érdekében korlátozott pénzügyi keretével kiegészíti az egyéb uniós programok (pl. a Horizont 2020 kutatási és innovációs keretprogram, a versenyképességi és kkv program, beleértve a turizmus terén megvalósuló együttműködést, az „Erasmus mindenkinek” program, a Migrációs Alap, a Belső Biztonsági Alap) keretében megvalósuló belső politikák külső dimenzióját. A külső fellépések egyéb földrajzi eszközeivel – így különösen a Fejlesztési Együttműködési Eszközzel – való koherenciát és kiegészítő jelleget a teljes programozási időszak alatt figyelembe kell venni, a differenciálás és koncentráció elvével összehangolva.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

- ☒ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik
 - ☒ A javaslat/kezdeményezés időtartama: 2014/01/01-től 2020/12/31-ig
 - ☒ Pénzügyi hatás: 2014/01/01-től 2020/12/31-ig

- ☐ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik
- Beindítási időszak: ÉÉÉÉ-től-től ÉÉÉÉ-ig,
- azt követően: rendes ütem.

1.7 Tervezett igazgatási módszer(ek)¹⁵

☒ **Centralizált igazgatás közvetlenül** a Bizottság által

☒ **Centralizált igazgatás közvetetten** a következőknek történő hatáskör-átruházással:

- ☐ végrehajtó ügynökségek
- ☐ a Községek által létrehozott szervek¹⁶
- ☐ tagállami közigazgatási/közfeladatot ellátó szervek
- ☐ az Európai Unióról szóló szerződés V. címe értelmében külön intézkedések végrehajtásával megbízott, a költségvetési rendelet 49. cikke szerinti vonatkozó jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek

☐ **Megosztott igazgatás** a tagállamokkal

☐ **Decentralizált igazgatás** harmadik országokkal

☐ **Nemzetközi szervezetekkel közös igazgatás** (*nevezze meg*)

Egynél több igazgatási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.

Megjegyzések

¹⁵ Az egyes igazgatási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹⁶ A költségvetési rendelet 185. cikkében említett szervek.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Az Európai Bizottság nyomon követési és értékelési rendszerei már egyre jobban az eredményekre összpontosítanak. Belső személyzetet és külső szakértőket is igénybe vesznek.

Az uniós küldöttségeknél és a központban a projekt- és programfelelősök folyamatosan nyomon követik a projektek és a programok végrehajtását különböző módszerekkel, beleértve – amikor csak lehetséges – a helyszíni látogatásokat. A nyomon követés értékes információkkal szolgál az előrehaladásról, segít a tényleges és lehetséges szűk keresztmetszetek azonosításában, és a korrekciós intézkedések megtételében.

Külső, független szakértőket alkalmaznak az EU külső tevékenységeinek három különböző rendszerrel történő értékelésére. Ezek az értékelések hozzájárulnak az elszámoltathatósághoz és a folyamatban levő támogatások javításához; emellett levonják a tanulságokat a múltbeli tapasztalatokból a jövőbeli politikák és fellépések megalapozása érdekében. Valamennyi eszköz a nemzetközileg elismert OECD-DAC értékelési kritériumokat használja, beleértve az (esetleges) hatások értékelését.

Először a projekt szintjén a központ által irányított eredmény-orientált nyomon követési (EOM) rendszer a támogatásokból vett minta minőségéről készít egy eredményközpontú pillanatképet. Egy erősen strukturált szabvány módszer révén a független EOM szakértők osztályzatokat adnak, amelyek megmutatják a projekt erősségeit és gyengéit, és ajánlásokat is adnak az eredményesség javítása érdekében.

A projektért felelős uniós küldöttség által irányított projektszintű értékelések részletesebb, mélyreható elemzést nyújtanak és segítik a projektmenedzsereket a folyamatban lévő beavatkozások javításában és a jövőbeliek előkészítésében. Külső, független, tematikus és földrajzi szakértelemmel rendelkező szakértőket bíznak meg az elemzés elvégzésével, visszajelzés és bizonyítékok begyűjtésével valamennyi érintettől, nem utolsósorban a végső kedvezményezettektől.

A Bizottság elkészíti szakpolitikáinak stratégiai értékelését a programozástól és a stratégiától a beavatkozások végrehajtásáig egy adott ágazatban (mint az egészségügy, oktatás stb.) egy országban vagy régióban, vagy egy adott eszköz vonatkozásában. Ezek az értékelések a szakpolitikák kialakításának és az eszközök és projektek tervezésének fontos forrásai. Ezek az értékelések megtalálhatók a Bizottság honlapján, a megállapítások összegzését a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek benyújtott éves jelentés tartalmazza.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

A Partnerségi Eszköz operatív környezetét az eszköz célkitűzéseinek elérésével kapcsolatos alábbi kockázatok jellemzik:

– földrajzilag széttagolt projektek és programok: a Partnerségi Eszköz általános lefedettséget biztosít, különösen a stratégiai partnerekre összpontosítva. Folytatja jelenlegi, az iparosodott országokkal és területekkel (a jelenlegi ICI) folytatott műveleteit, de új projekteket/programokat indít egy olyan országcsoporttal, amely esetében az együttműködés az ODA-ra összpontosult. Az

egész világra vonatkozó lefedettség logisztikai illetve az erőforrásokkal kapcsolatos kihívást jelenthet a nyomon követésben, különösen a tevékenységek helyszíni nyomon követését illetően;

- új programok/projektek indítása, amelyekhez bizonyos partnerországokban a hiányzó intézményi és igazgatási kapacitásból adódó kockázat társul, ami nehézségeket és késedelmet okozhat az intézkedések tervezésében és végrehajtásában;
- az ilyen együttműködések nyomon követése, azoknak az Uniót és a partnerországokat érintő hatásának számszerűsítése kapcsán felmerülő nehézségek akadályozhatják a Bizottságot az eredményekről történő jelentés készítésében és az eredményekkel való elszámolásban;
- a gazdasági/politikai menetrend nehézséget és késedelmet okozhat az intézkedések tervezésében és végrehajtásában;
- mivel a Partnerségi Eszköz új eszköz, nehézséget okozhat a küldöttségekben és a központban az eszköz végrehajtását támogató emberi erőforrások és az igazgatási eszközök hiánya az eszköz megfelelő igazgatásában.

2.2.2. Tervezett ellenőrzési mód(ok)

A Bizottság belső ellenőrzési/irányítási folyamatainak a célja megalapozott bizonyosságot nyújtani a műveleti eredményességével, hatékonyságával kapcsolatos célkitűzések elérése, a pénzügyi jelentéseinek megbízhatósága és a vonatkozó jogszabályi és eljárási kereteknek történő megfelelés tekintetében.

A műveletek eredményessége és hatékonysága, illetve a külső együttműködési környezetben a kockázatok magas szintjének csökkentése érdekében a következő elemeket kell alkalmazni a teljes Bizottságra kiterjedő stratégia politikai és tervezési folyamat, a belső ellenőrzési környezet és a Bizottság belső ellenőrzési standardjai által megkövetelt valamennyi elemen felül:

- adott esetben az együttműködés európai uniós küldöttségekre átruházott igazgatása a helyszínen;
- a pénzügyi elszámoltatás egyértelmű nyomon követhetősége a központban dolgozó, átruházott felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselőjéről (igazgatójáról/szolgálatvezetőjéről) a küldöttség vezetőjére történő átruházással;
- az uniós küldöttség rendszeres jelentése a központnak, beleértve a küldöttségvezető éves megbízhatósági nyilatkozatát;
- a központ és a küldöttségek személyzete számára alapos képzési program nyújtása;
- jelentős támogatás és iránymutatás a központ/küldöttség részéről (interneten keresztül is);
- rendszeres utólagos ellenőrzések;
- módszertan a projekt- és programciklus-menedzsmentre, ideértve a következőket:
- minőségbiztosítási eszközök a beavatkozás kialakítására, annak megvalósítására, a finanszírozási mechanizmusra, az irányítási rendszerre, az értékelésre és a végrehajtó partnerek kiválasztására;
- a hatékony végrehajtás érdekében program- és projektmenedzsment, monitoring és jelentéstételi eszközök, ideértve a projektek rendszeres külső helyszíni monitoringját;

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Mivel a külső tevékenységek esetén a környezet igen kockázatos lehet, a rendszernek előre kell jeleznie az esetleges megfelelési hibák (szabálytalanságok) jelentős felmerülését a tranzakciókban, és a fizetési folyamatokba a lehető leghamarabb magas szintű megelőzési, felderítési és korrekciós ellenőrzést kell beépíteni. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a megfelelési ellenőrzés főképpen a több év vonatkozásában, külső auditorok és a Bizottság dolgozói által a helyszínen végzett előzetes ellenőrzésre támaszkodik, amelyet a projekt záró kifizetéseit megelőzően hajtanak végre (emellett néhány utólagos ellenőrzésre és vizsgálatra is sor kerül), és amely messze túlmutat a költségvetési rendelet által megkövetelt pénzügyi biztonsági ellenőrzésen. A megfelelésséggel kapcsolatos keretrendszer az alábbi főbb elemekből áll:

- megelőző intézkedések;
- kötelező alapképzés visszaélési kérdésekben az együttműködési irányítási munkatársakkal;
- előzetes megfelelési vizsgálat annak biztosítására, hogy a megfelelő korrupcióellenes intézkedések és a visszaélések kiküszöbölése és felderítése valamennyi végrehajtó partnernél megtörténik az uniós alapok kezelésével kapcsolatban;
- a Bizottság 2008-ban Accrában Nemzetközi segélyátláthatósági kezdeményezést (IATI) írt alá, megállapodva a segélyátláthatósági standardban, amely aktuálisabb, részletes és rendszeres adatokat biztosít a segélyek mozgásáról és a dokumentumokról;
- felderítő és megelőző intézkedések;
- a Bizottság személyzete által végzett előzetes ügylet-ellenőrzés minden szerződés és kifizetési tranzakció vonatkozásában;
- külső (kötelező és kockázat alapú) auditok és verifikációk az Európai Számvevőszék bevonásával;
- visszamenőleges ellenőrzések (kockázati alapon) és visszafizettetések.

Ezen felül ahol szándékos szabálytalanság (visszaélés) gyanúja merül fel, a következő intézkedések alkalmazhatók:

- a kifizetések határidejének felfüggesztése, és az érintett szervezet értesítése;
- célzott (ad hoc/törvényszéki) ellenőrzések;
- korai előrejelző rendszer és a szerződések fokozott nyomon követése;
- szerződés felfüggesztése/felmondása;
- kizárási eljárás.

A Bizottság szolgálatai az OLAF-fal teljes körű partnerségben tevékenykednek a Bizottság új, csalás elleni stratégiájának akcióterve végrehajtásáért, amelyet a biztosi testület fogadott el 2011-ben, többek között a következők biztosítására:

- a belső csalással kapcsolatos ellenőrzések a Bizottság csalásellenes stratégiájával (CAFS) teljes összhangban vannak;
- csaláskockázat-kezelési megközelítés ösztönöz a csalási kockázatnak kitett területek meghatározására és a megfelelő intézkedések meghozatalára;
- az uniós források harmadik országokban történő elköltésére használt rendszerek lehetővé teszik a vonatkozó adatok lekérdezését azzal a céllal, hogy ezen adatokat visszatáplálják a csaláskockázat-kezelésbe (pl. kettős finanszírozás);
- szükség szerint hálózati csoportok és megfelelő IT-eszközök hozhatók létre, a külső segélyezési ágazathoz kapcsolódó csalás eseteinek elemzésére.

2.4 Az ellenőrzések költség- és haszonbecslése

A Partnerségi Eszköz belső ellenőrzés/irányítási költségének az EuropeAid által a külső fellépési eszközének igazgatási költségeire számított összeghez hasonlóan kell lennie (azaz a keretösszeg mintegy 6 %-a):

A EuropeAid teljes portfólióját illetően, a becsült belső ellenőrzési/irányítási költségek éves átlagban **658 millió EUR** összeget tesznek ki a 2014-2020 közötti költségvetési tervezés kötelezettségvállalásain belül. Ez az összeg tartalmazza a EuropeAid irányítási struktúráján belül integráltan működő EFA irányítását. Ezek a „nem működési” költségek annak a **10,2 milliárd EUR**-ra becsült éves átlagos összegnek a kb. **6,4 %-át** teszik ki, melyet a EuropeAid összes (operatív és igazgatási) kötelezettségvállalására terveztek a 2014–2020 közötti időszakban az EU általános költségvetéséből és az Európai Fejlesztési Alapból finanszírozott kiadások portfóliójában.

Ezek az irányítási költségek magukba foglalják a központ és a küldöttségek teljes EuropeAid személyzetének költségét, az infrastruktúra, utazási, képzési, monitoring, értékelési és audit megbízások költségét (beleértve a kedvezményezettek által kezdeményezetteket).

A módosított költségvetési rendeletben várható változások alapján az új eszközökre vonatkozó javított és egyszerűbb szabályozással az EuropeAid az irányítási/működési tevékenységek arányának csökkentését tervezi a jövőben. Ezen irányítási költségek haszna leginkább a politikai célkitűzések teljesítésén, a hatékony és eredményes forrásfelhasználáson és a források jogszerű és szabályos felhasználását biztosító költséghatékony megelőző intézkedéseken és egyéb ellenőrzéseken mérhető le.

Bár folyamatosan törekszünk a portfólión belül az irányítási tevékenységek és a szabályszerűségi ellenőrzések jellemzőinek és célzottságának javítására, ezek a költségek összességében szükségesek ahhoz, hogy az eszközök a meg nem felelés minimális kockázata mellett (2 % alatti reziduális hiba) hatékonyan és eredményesen valósítsák meg célkitűzéseiket. Ez a kockázat lényegesen alacsonyabb, mint az e magas kockázatú területre irányuló belső ellenőrzések megszüntetésével vagy csökkentésével járó kockázatok.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?

- Jelenlegi költségvetési kiadási tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám Megnevezés.....]	Diff./ne m diff. (17)	EFTA ¹⁸ országokt ól	tagjelölt országoktól ¹⁹	harmadik országokt ól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében
4. fejezet – Globális Európa	19 01 04 08 – Az iparosodott és egyéb, magas jövedelmű országokkal és területekkel folytatott együttműködés finanszírozási eszköze (ICI) – igazgatási kiadások	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
	19 05 01 – Együttműködés az iparosodott harmadik országokkal					
	19 05 02 – KEDO					
	19 05 03 – Kísérleti projekt – A globális kihívások kezelésére szolgáló transzatlanti módszerek					
	19 09 03 – A hivatalos fejlesztési segélytől eltérő együttműködési tevékenységek (Latin-Amerika)					
	19 09 02 – Előkészítő intézkedés – Együttműködés a közepes jövedelmű latin-amerikai országokkal					
	19 10 04 – A hivatalos fejlesztési segélytől eltérő együttműködési tevékenységek (Ázsia, Közép-Ázsia, Irak, Irán, Jemen)					
	19 10 01 03 – Előkészítő intézkedés – Üzleti és tudományos cserék Indiával					
	19 10 01 04 – Előkészítő intézkedés – Üzleti és tudományos cserék Kínával					
	19 01 05 – Előkészítő intézkedés – Együttműködés Ázsia közepes jövedelmű országaival					

• Létrehozandó új költségvetési tételek

A többéves pénzügyi	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás
------------------------	---------------------	------------------	--------------

¹⁷ Diff. = Differenciált előirányzatok /Nem-diff. = Nem differenciált előirányzatok

¹⁸ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

¹⁹ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

keret fejezete	Szám [Fejezet.....]	Diff./nem diff.	EFTA országokt ól	tagjelölt országoktól	harmadik országokt ól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében
4. fejezet – Globális Európa	19 01 04 08 – Partnerségi Eszköz – igazgatási kiadások 19 05 01 – Együttműködés harmadik országokkal a Partnerségi Eszköz keretében 19 05 02 – Együttműködés az iparosodott harmadik országokkal – az előző program lezárása 2007-2013 (Korábbi BL 19 05 01) Nb: Egyéb, a 19 09 és a 19 10 fejezet alatti meglévő költségvetési tételek fennmaradnak az intézkedések lezárásáig (a kötelezettségvállalásban „pm” megjelöléssel)	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete:			Szám	4. fejezet – Globális Európa							
FŐIGAZGATÓSÁG: FPI				2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
• Működési előirányzatok (a 2011-es árak éves 2%-os korrekciójával kapott folyó árak)											
19 05 01 – Együttműködés harmadik országokkal a Partnerségi Eszköz keretében	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	(1)	128,853	135,586	143,670	153,001	163,782	176,106	188,812	1.089,710	
	Kifizetések (a)	(2)	27,753	68,486	110,870	143,201	152,182	162,506	174,112	839,110	
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ²⁰											
19 01 04 08 – Partnerségi Eszköz – igazgatási kiadások (b)		(3)	4,847	5,114	5,430	5,799	6,218	6,694	7,188	41,290	
Az FPI Főigazgatósághoz tartozó ÖSSZES előirányzat	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	=1+1a +3	133, 700	140, 700	149, 100	158 800	170, 000	182, 800	196, 000	1.131,000	
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	32,600	73,600	116,300	149,000	158,400	169,200	181,300	880,400	

(a) A működési kiadások kifizetéseit a szabványos 20 %-30 %-30 %-20 %-os 4 éves projektciklus alapján számították ki.

²⁰ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás..

(b) A teljes pénzügyi keret 4 %-át igazgatási támogatási kiadásokra különítették el.

	A többéves pénzügyi keret fejezete:	5	„Igazgatási kiadások”							
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
FŐIGAZGATÓSÁG: FPI										
• Humánerőforrás			3,227	3,195	3,163	3,131	3,131	3,131	3,131	22,111
• Egyéb igazgatási kiadások			0,150	0,153	0,156	0,159	0,163	0,166	0,169	1,116
FPI FŐIGAZGATÓSÁG ÖSSZESEN		Előirányzatok	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227

ÖSSZES előirányzat az 5. FEJEZET alatt a többéves pénzügyi kereten belül		(Összes kötelezettségvállalás = Összes kifizetés)	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227
---	--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

millió EUR

		2014	2015	2016	2017	2018-2020			ÖSSZESEN
ÖSSZES előirányzat az 1-5. FEJEZETEK alatt a többéves pénzügyi kereten belül	Kötelezettségvállalási előirányzatok	137,077	144,048	152,419	162,091	173,294	186,097	199,301	1.154,227
	Kifizetési előirányzatok	35,977	76,948	119,619	152,291	161,694	172,497	184,601	903,627

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			N év	N+1 év	N+2 év	N+3 év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető	ÖSSZESEN
	TELJESÍTÉSEK							

	T e l j e s í t é s e k t í p u s a 21	Teljesítések átlagos költsége	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma összesen	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések összes száma	Összes költség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS: Az Európa 2020 stratégia külső dimenziójának tervezése, szakpolitikai párbeszéd, globális kihívások																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
1. konkrét célkitűzés részösszege				70,861		74,571		79,023		84,164		90,100		96,884		103,880		599,483
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS: Gazdasági partnerségek, üzleti és																		

szabályozási együttműködés																			
- Teljesítés																			
2. konkrét célkitűzés részösszege			26,740		28,140		29,820		31,760		34,000		36,560		39,200			226,220	
3. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS																			
Nyilvános diplomácia, tudományos/oktatási együttműködés és tájékoztatás																			
- Teljesítés																			
3. konkrét célkitűzés részösszege			24,567		25,840		27,372		29,137		31,182		33,522		35,932			207,452	
Fel nem osztott tartalék				6,685		7,035		7,455		7,940		8,500		9,140		9,800			56,555
ÖSSZKÖLTSÉG				128,853		135,586		143,670		153,001		163,782		176,106		188,812			1.089,710

N.B.: az 1 131 000 000 EUR pénzügyi keretösszeg lebontása a konkrét célkitűzésekre a következő:

1. sz. célkitűzés 53 %

2. sz. célkitűzés 20 %

3. sz. célkitűzés 18 %

Fel nem osztott tartalék: 5 % a 3 célkitűzés között kerül programozásra a szükségleteknek megfelelően.

A teljesítések közötti felosztás nem megfelelő az eszköz jellegéből adódóan (nincs szabványos számú teljesítés és átlagköltség).

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

5. FEJEZET a többéves pénzügyi kereten belül	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZES EN
Humán erőforrás	3,227	3,195	3,163	3,131	3,131	3,131	3,131	22,111
Egyéb igazgatási kiadások	0,150	0,153	0,156	0,159	0,163	0,166	0,169	1,116
Az 5. FEJEZET többéves pénzügyi keretének részösszege	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227

Az 5. FEJEZETEN kívüli²² többéves pénzügyi keret	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZES EN
Humán erőforrás	3,565	3,658	3,778	3,925	4,139	4,384	4,631	28,080
Egyéb igazgatási jellegű kiadások	1,282	1,456	1,652	1,875	2,079	2,310	2,557	13,210
Az 5. FEJEZETEN kívüli többéves pénzügyi keret részösszege	4,847	5,114	5,430	5,799	6,218	6,694	7,188	41,290

ÖSSZESEN	8,224	8,462	8,750	9,090	9,512	9,991	10,489	64,517
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------	---------------

²²

Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjeggyel) kell kifejezni

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselői és ideiglenes alkalmazotti álláshelyek)							
01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)	17,4	17,3	17,1	16,9	16,9	16,9	16,9
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)							
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)							
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)							
• Külső személyi állomány (teljes munkaidős egyenértékben kifejezve: FTE)²³							
01 02 01 (AC, INT, END a teljes keretből)	13,0	12,9	12,8	12,6	12,6	12,6	12,6
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)	2,0	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9
19 01 04 08 ²⁴	- a központban						
	- a küldöttségeknél	39,4	40,4	41,8	43,4	45,7	51,2
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatás)							
10 01 05 02 (AC, END, INT közvetlen kutatás)							
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)							
ÖSSZESEN	71,8	72,5	73,5	74,9	77,2	79,9	82,7

Az 5. fejezet alatt szereplő humánerőforrások megfelelnek az új Partnerségi Eszköz igazgatásához szükséges állománynak.

Magába foglalja a jelenlegi ICI-t irányító FPI személyzetet: 3,6 AD, 7 AST, 4,3 AC, 2 AL Washingtonban = 17 FTE és a további személyzeti igény, amely a becslések szerint 4 AD, 3 AST, 9 AC = 16 FTE.

19: az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt személyzettel és/vagy az adott főigazgatóságon belüli személyzet-átcsoportosítással *kell eleget tenni*. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett *kiegészíthetők* az éves elosztási eljárás *keretében* az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes	A program és a projekt ciklus irányítása
----------------------------	--

²³ AC= szerződéses alkalmazott; AL= helyi alkalmazott; END= kirendelt nemzeti szakértő; INT= átmeneti alkalmazott; JED= küldöttségi pályakezdő szakértő.

²⁴ Az operatív előirányzatoknál a külső személyzetre részleges felső határérték vonatkozik (korábban: BA-tételek)..

alkalmazottak	
Külső személyzet	A program és a projekt ciklus irányítása

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- ☒ A javaslat/kezdemenyezés összeegyeztethető a 2014–2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keret: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára²⁵.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

- A javaslat/kezdemenyezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- A javaslat/kezdemenyezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok millió EUR (három tizedesjegyre)

	N év	N+1 év	N+2 év	N+3 év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
<i>Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet</i>								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

²⁵

Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ²⁶						
		N év	N+1 év	N+2 év	N+3 év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető		
..... jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

²⁶

A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.